

விடுதலைப்புலிகள்

குரல்: 133

ஐப்பசி-கார்த்திகை, 2006

அன்பளிப்பு: 12/=

உள்ளே...

- 03 தீர்ப்பை எழுதும் திடத்தை...
- 05 சர்வதேச அமிப்பிராயத்திற்கு...
- 06 மனித வரலாறும் ...
- 08 தொடரும் பயணம்
- 10 உலைக்களம்

தமிழீழத் தனியரசை நிறுவுவதென முடிவு

எத்தனை யுகங்கள் ஆனாலும் தமிழருக்கு உரிமைவழங்க சிங்கள தேசத்து மன உலகில் மாற்றம் வரப் போவதில்லை என்பது நிரூபனமாகியிருக்கின்றது. ஆறுவருட அமைதிக்காலத்தில் சமாதானத்தில் எமக்குள்ள பற்றுறுதியை தட்டத் தெளிவாக வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றோம். போதுமான அளவுக்குமேல் பொறுமை காத்திருக்கின்றோம். வாய்ப்புக்களை வழங்கியிருக்கின்றோம். இதனை உலகம் நன்கு அறியும்.

ஐனாதிபதி மகிந்தவுக்கு கொடுத்த வாய்ப்பை கொச்சையடுத்துவதுபோல், ஏளனம் செய்வதுபோல் மகிந்த தமிழின அழிப்புப் போரை தீவிரப்படுத்தியிருக்கின்றார். அனைத்துக்கட்சி மாநாடு என்று உலகை ஏமாற்ற சதிநாடகம் ஆடுகின்றார். இனியும் நடக்கமுடியாத விடயத்தில் நம்பிக்கை வைத்து நடைபோட நாம் தயாரில்லை. இன்றைய நாளில் சுதந்திர தமிழீழ தனியரசை நிறுவுவதென முடிவுசெய்திருக்கின்றோம். என தனது மாவீரர்நாள் நினைவுரையில் தமிழீழ தேசியத் தலைவர் அவர்கள் தனது கொள்கை நிலைப்பட்ட கருத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

தமிழீழ தேசியத் தலைவர் அவர்களது மாவீரர்நாள் உரையின் முழுமையான வடிவம்:-

எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய தமிழீழ மக்களே!

இன்று மாவீரர் நாள். இந்நாளை எமது மாவீரர்களின் பெருநாளாக, எமது தியாகிகளின் திருநாளாக, எமது தேசத்தின் தேசிய நாளாக, எமது இனம் சுதந்திரம் வேண்டி உறுதிபூனும் புரட்சிநாளாக நாம் கொண்டாடுகிறோம்.

இந்த உலகத்தைத் துறந்து, இளமையின் இனிமையான உணர்வுகளைத் துறந்து, சாதாரண வாழ்வின் சகலவற்றையும் துறந்து, எமது மண்ணுக்காக, எமது மக்களுக்காக, எமது மக்களது உயிர்

வாழ்விற்காகத் தமது உன்னதமான உயிர்களை உவந்தளித்த உத்தமர்களுக்கு இன்று நாம் சிரந்தாழ்த்தி வணக்கம் செலுத்துகிறோம்.

எமது மாவீரர்கள் மகத்தான இலட்சியவாதிகள். தேசிய விடுதலை என்கின்ற உயரிய இலட்சியத்திற்காக வாழ்ந்து அந்த இலட்சியத்திற்காகத் தமது வாழ்வைத் தியாகம் செய்தவர்கள். இதனால் தான் இவர்கள் சாதாரண மனிதர்களிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்கிறார்கள், உயர்ந்து நிற்கிறார்கள். எமது தேசத்தின் வரலாற்றில் சங்கமமாகி நிற்கிறார்கள்.

தோற்றம், மாற்றம், மறைவு என்ற சூட்சுமச் சுழற்சியிலே காலம் நகர்கிறது. ஓய்வின்றி ஓடிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலநதியில் காலத்திற்குக்காலம் தோன்றிமறையும் நீர்க்குமிழிகள் போன்று நிலையற்றதாக மனிதவாழ்வு சாவோடு முடிந்துபோகிறது; முற்றுப்பெறுகிறது. ஆனால், எமது மாவீரர்களது வாழ்வும் வரலாறும் அப்படியானவையல்ல. மரணத்தின் பின்னாலும் அவர்களது வாழ்வு தொடர்கிறது. சாவோடு அவர்களது வாழ்வு அடங்கிப்போகவில்லை. அவர்கள் தமிழன்னையின் கருவுலத்தில் நித்திய வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். சத்தியத்தின் சாட்சியாக நின்று, மனவலிமையின் நெருப்பாக எரிந்து, எம்மைச் சுதந்திரப் பாதையில் வழிகாட்டி, நெறிப்படுத்திச் செல்கிறார்கள்.

மனித நாகரீகம் தோன்றிய காலம் தொடரே மனிதகுலம் விடுதலைவேண்டி வீறுடன் போராடிவருகிறது. வீறுகொண்டெரியும் இந்தப் போராட்டங்களை அடக்கியொடுக்க ஆக்கிரமிப்பாளர்களும் அடக்குமுறையாளர்களும் காலங்காலமாகப் பல்வேறு உத்திகளைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். முதலிற் போர் அரக்கனை ஏவுவதும் அது முடியாதுபோக, போரடும் இனங்களின் விடுதலைப் பாதையைத் திசை திருப்பி, அவர்கள் போகும் வழிகளெல்லாம் பொறிகள்வைத்து, சமாதானச் சதிவலைக்குள் சிக்கவைத்து, காலத்தால் மோசம் செய்து, சமாதான மாயைக்குள் தள்ளிவிட்டு, அமைதியாக அழித்தொழிப்பதும் வரலாற்றிலே நீண்ட நெடங்காலமாக நடந்துவருகிறது. இந்த உத்தியை எமது சுதந்திர இயக்கத்திற்கெதிராகவும் செயற்படுத்திவிடலாம் எனச் சிங்கள (உரையின் தொடர்ச்சி 11ஆம் பக்கத்தில்)

மாவீரர் நாளன்று தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே.யிரபாகரன் அவர்கள் உரையாற்றியபோது...

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

தமிழீழத் தனியரசை நிறுவுவது என்று தலைவர் பிரபாகரன் உறுதியுரை

தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிரபாகரன் அவர்களின் வருடாந்த மாவீரர் நாள் உரை வழமை போலவே பல்வேறு அரசியல் - இராணுவ கருத்துக்களையும் - புலிகள் இயக்கத்தின் நிலைப்பாடுகளையும் உள்ளடக்கி வெளிவந்துள்ளது.

மண்பீட்டிப் போரில் விதையாகிப்போன மாவீரர்களின் உயிர் ஈகங்களையும் - களத்தில் அந்த மண்ணின் மைந்தர்கள் காட்டிய வீரத்தையும் புகழ்ந்துரைத்த தலைவர் அவர்கள் அவர்களுக்கு மதிப்பளித்து - கௌரவம் சூட்டியுள்ளார். சாதாரண மனிதர்களின் சாவுகள்போல் அல்லாமல், சாவின் பின்னாலும் தமிழ் அன்மையின் கருவூலத்தில் நிரந்தரவாழ்வை வாழும் சரித்திர மனிதர்கள் அவர்கள் என புகழாரம் சூட்டியுள்ளார்.

தமிழர்களும் - தமிழர் விடுதலைப்போராட்டமும் சிங்களத்தின் போர்வேள்வியில் புடம்போடப்படுவதுபோல அதன் சமாதானச் சதிகளிலும் சூழ்ச்சி அரசியலிலும் சிக்காது வெற்றி இலக்கு நோக்கி வீறுநடைபோடுகின்றது என்றும் தலைவர் அவர்கள் பிரகடனம் செய்துள்ளார்.

சர்வதேசத்தின் அனுசரணையுடன் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக நடாத்தப்பட்டுவந்த சமாதான முயற்சிக்கு சிங்கள அரசு எவ்வாறு திட்டமிட்டுச் சாவுமணி அடித்து வருகின்றது என்ற அரசியல் உண்மையைத் தலைவர் அவர்கள் தனது உரையில் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் விளக்கியுள்ளார்.

தமிழினத்தைப் பூண்டோடு அழித்து - இலங்கைத் தீவை சிங்கள - பெளத்த நாடாக மாற்றும் பேரினவாத இலட்சியத்தை அடையும் ஒரு நோக்குடன் மகிந்த அரசாணது போரையும் - சமாதானத்தையும் பயன்படுத்த முயல்கின்றது என்ற உண்மையும் தலைவரின் உரையில் அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஐந்து வருடங்களையும் தாண்டி நீண்ட இந்தச் சமாதான காலத்தில் தமிழர்கள் எந்த நன்மைகளையும் அனுபவிக்கவில்லை. மாறாக போர்க்கால அழிவுகளையும் - துயரங்களையும் அனுபவித்து வருகின்றனர் என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். சிங்களப் படைகளாலும் - ஒட்டுக் குழுக்களாலும் தமிழ்மக்கள் வகைதொகையின்றிக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். குடும்பம் குடும்பமாக சித்திரவதை செய்து கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தத் தமிழின அழிப்பு தமிழர் தாயகத்தில் மட்டும் நடாத்தப்படவில்லை. தென்னிலங்கையில் வாழும் தமிழர்களும் வேட்டையாடப்பட்டுள்ளனர். காணாமல் போதல் என்ற பெயரில் கடத்திச் செல்லப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இந்தக் கடத்தலுக்கும் - காணாமல் போதலுக்கும் எதிராக கொழும்பில் அமைக்கப்பட்ட அமைப்பொன்றின் முக்கிய உறுப்பினரான நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ரவிராஜ் அவர்களும் வீதியில்வைத்து பகிரங்கமாகக் கொல்லப்பட்டார்.

போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை சிங்கள அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவும் இல்லை. அதை நிராகரிக்கவும் இல்லை. போர்நிறுத்த உடன்பாடொன்று அமுலிலுள்ளபோதே பெருந்தொகை மக்கள் கொல்லப்பட்ட அவலநிகழ்வு உலகெங்குமே நிகழவில்லை. இங்குமட்டுமே அந்த விசித்திரமான - அவல நிகழ்வுகள் நடக்கின்றன. இவற்றை உலகசமூகமும் கண்டு கொள்ளாமல் மெனம் காத்துவருகின்றது என்று தலைவர் அவர்கள் தனது உரையில் கவலை வெளியிட்டுள்ளார்.

அதேவேளை, சிங்கள அரசின் சதி அரசியலுக்குள் - அமைதி முயற்சிகள் என்று வந்த சூழ்ச்சிப் பொறிக்குள் எமது இயக்கம் எதிரி எதிர்பார்த்ததுபோல சிக்கிச் சீரழிய வில்லை. மாறாக புதுப்பொலிவுடன் - புதுக்கத்துடன் எழுச்சி

பெற்று நிற்கின்றது என்றும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

‘விசாரணைக் கமிஷன்கள்’ - ‘அனைத்துக்கட்சி மாநாடுகள்’ என்ற பெயர்களில் சிங்கள அரசு தலைவர்கள் காலத்திற்குக் காலம் உலகை ஏமாற்ற ஆடும் அரசியல் நாடகங்களையும் தனது உரையில் சுட்டிக்காட்டியுள்ள தலைவர் அவர்கள் இந்த அரசியல் கூத்துக்களின் உள் நோக்கங்களை அறியாது - அல்லது அறிந்தும் அறியாதது போல உலகம் வாழாவிருக்கின்றது என்ற கசப்பான உண்மையையும் தலைவர் அவர்கள் வேதனையுடன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

சர்வதேச சமூகத்தின் முன்னிலையில் அவர்களின் மேற்பார்வையில் சிங்கள அரசு செய்துகொள்ளும் ஒப்பந்தங்களை - உடன்பாடுகளை அது நடைமுறைப்படுத்தாது விடும்போது, சர்வதேச சமூகம் சிங்களத்தைத் தட்டிக்கேட்டு - தமிழர்களுக்கான நீதியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் என்றே தமிழ்மக்கள் நம்பினர். ஆனால் அந்த நம்பிக்கை பலிக்க வில்லை. சிங்கள அரசுடன் இருதரப்புப் பேச்சுக்களை நடாத்தினால் என்ன, சர்வதேச அனுசரணையுடன் கூடிய முத்தரப்புப் பேச்சுக்களை நடாத்தினால் என்ன விளைவு ஒன்றாகவே உள்ளது. பூச்சியமாகவே உள்ளது. சர்வதேச நாடுகளையே இவ்விதழ் ஏமாற்றி - அவர்கள் முன்னிலையில் இராணுவத் திமிராகாட்டி - சமாதான முயற்சிகளையே அர்த்தமாற்ற - வீண்வேலையோ சிங்களம் காட்டியுள்ளது.

இத்தகைய அரசியற் புறச்சூழலில் தமிழ்மக்கள் ஒரேயொரு செய்தியை பாடமாகப் படித்துள்ளனர். அதாவது, தமிழரின் இனப்பிரச்சினைக்கு அமைதிவழியில் தீர்வுவந்து இல்லவே இல்லை என்பதுதான் அந்த அரசியல் பாடமாகும். இதைத்தான் தலைவரும் தனது உரையில் கொள்கைப் பிரகடனமாக வெளியிட்டுள்ளார்.

“சிங்களப் பேரினவாதத்தின் கடும்கோக்கு தனியரசு என்ற ஒரேயொரு பாதையைத்தான் இன்று தமிழீழ மக்களுக்குத் திறந்துவைத்திருக்கின்றது” என்று தலைவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

தமிழரின் விடுதலைப் பயணத்தின் அடுத்தகட்டம் பற்றியும் தலைவர் தொடர்புள்ளவர்க்கக் கொள்கை நிலைப்பாட்டுத்து - உலகிற்கு அறிவித்துள்ளார்.

“தமிழீழத் தனியரசை நிறுவுவதென இன்றைய நாளில் நாம் தீர்க்கமாக முடிவு செய்திருக்கின்றோம்” என்று பிரகடனப்படுத்தியுள்ளார்.

இந்த தனியரசு நோக்கிய தமிழரின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு உலகநாடுகள் அங்கீகாரத்தையும் - ஆதரவையும் வழங்க முன்வரவேண்டும் என்றும் தலைவர் அவர்கள் சர்வதேச சமூகத்தையும் கோரியுள்ளார்.

இந்த விடுதலை வேள்விக் குழம்பொன்றைத் தமிழர்கள் தொடர்ந்தும் தங்களது பங்களிப்பை வழங்கி - தேசியக் கடமைபுரிய வருமாறும் அழைத்துள்ளார். அதேசமயம் தமிழ் நாட்டு மக்களின் உதவிகளையும் - தார்மிக ஆதரவுகளையும் நன்றியுடன் நினைவுகூர்ந்த தலைவர் அவர்கள் தொடர்ந்தும் அத்தகைய ஆதரவுகளை தமிழரின் தனியரசு அமைக்கும் போராட்டத்திற்கு வழங்கி - வரலாற்றுக் கடமை புரியும் படியும் அம் மக்களைக் கோரியுள்ளார்.

மொத்தத்தில், வரும் புதிய ஆண்டில் தமிழரின் போராட்டம் தீவிரம்பெற்று - தமிழரின் தாயகப் பிரதேசங்களை படிப்படியாக மீட்டு தனியரசு அமைக்கும் இலட்சிய உறுதியுடன் வீறுநடை போடவுள்ளது என்ற தலைவரின் உறுதியுரை அவரது மாவீரர் நாள் உரையின் சாரம்சமாக உள்ளது.

(03ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
இத்தகைய சூழலிலே எவ்வாறு வியட்நாம் விடை கண்டது? நண்ட போராட்ட வரலாற்றினையும் குறிப்பாகப் பிரஞ்சு, அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக தொடர்ச்சியான முய்துவருடகால விடுதலைப்போரை நடாத்தி எவ்வாறு விடுதலையைப் பெற்றது? அதன் விடுதலை வரலாற்றின் கடைசிப் பக்கங்கள் எவ்வாறிருந்தன? இரு தரப்பிற்குமான முறையான பேச்சுக்கள் பாரிசில் 1968 மே 13ல் ஆரம்பமாகி, பல்வேறு இழுபறுதிகள், பாரிய மோதல்களுக்கு மத்தியில் நகர்ந்தன. இறுதியாக ஏதோ ஒரு வழியாக 1973 சனவரி

23ல் ஒரு உடன்பாடு ஒன்று கைச்சாத்தானது. இருதரப்பிற்கும் திருப்தியற்ற ஒரு அரைகுறைத் தீர்வுக்கு இது வழிவகுத்தது. இருதரப்பிற்கும் எவ்வகைகளிலும் திருப்திராத இவ் உடன்பாடு முய்துவருட விவாதமிய போராட்ட வரலாற்றினை அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தியது. அமைதி பற்றிய உடன்பாட்டின் பிரகடனத்திற்குப் பின்னரே போரின் இறுதிக் கட்டம் ஆரம்பமானது. இருதரப்பும் தங்கள் இலக்குகளைக் கைவிடவில்லை. அதை மேலும் வேகப்படுத்தவே இவ் உடன்பாட்டினைப் பயன்படுத்தின. மற்றவர் பிடியில் இருந்த நிலப்பரப்பை பறித்தெடுக்கவே முயன்றன.

விடுதலைப்போராட்டத் தரப்போ எதிரிதரப்பு தென் வியட்நாமிற்குள் பெருமளவு ஊடுருவி அயுத்த தளவாடங்களைத் தகர்த்து விந்மோகப் பாதைகளை அமைத்து அயுத்தங்கள் செய்தது. எதிர்தரப்பில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டு வாப்பான சூழல் தோன்றியது. 1975 தொடக்கத்தில் இறுதிப்போரை ஆரம்பித்து 45 நாட்களுக்குள் சைகோனை விடுவித்து வியட்நாம் விடுதலை பெற்றது. ஆகவே மகிந்தர் இக் கடைசி கால கட்டத்தில் மென்மேலும் தீவிரப்படுத்தும் அனைத்து ஒடுக்குமுறைகளும் எமது வெற்றிக் கான வாழ்த்துக்களை உறுதிப்படுத்தி வேகப்

படுத்தவே. இதுவே வரலாற்றின் விசித்திர தீப்பு. இத்தீர்வினை எழுதப்போகும் நாம் “சலிக்காமல் வழிநடக்கும் சக்தியினை எமக்கருளும் செல்லும் வழிகளை செம்மைப்படுத்தி வைப்பும் பாய்ச்சல் நிகழ்கையிலேயே பக்கத்தில் துணையிருந்து காற்றுச் சங்குதும் வெற்றிபோடு மீறும்போது எம்மைப் பெருமைப்படுத்தும்” (பொன் கணேசமுர்த்தி) என மாவீரரை வேண்டி நிற்போம். ○

“தீர்ப்பை எழுதும் திடத்தை எங்களுக்கு இருள்வீராக”

MDAவீரர் சக்திதால் மான்யமும் இக்காத்திகை மாதம் தமிழ்மக்கள் முன் இமாலயக் கேள்வி யொன்றினை எழுப்பி அதற்கு விடை காணு மாறு பணித்துள்ளது. தமிழர் தேசியமென்பதை பிரகடனப்படுத்தி தமது அரசியல், இராசத்தீர், இராணுவ செல்நெறியை உலகிற்கு தேசியத் தலைவன் வழி பிரகடனப்படுத்தும் எம் மக்கள் தமது முதன்மை நிலைப்பாட்டுடொன்றினை இம்முறை உணர்த்த வேண்டியுள்ளது. **இனி இங்கிருந்து எங்கு?** என்கிற இக் கேள்வி முன்றும் தடவையும் இறுதியுமாக எம் மக்கள் முன் எழுந்துள்ளது. ஆனால் இம்முறை முன்னைய காலங்களை விட அகன்ற, விரிந்த, ஆழமான பரிமாணத்தில் இக்கேள்வி எழுந் துள்ளது. முன்பு, குடியேற்றவாத ஆட்சிக்கால முடிவில் இனி இங்கிருந்து எங்கு என்றபோது மென்முறை வழியிலான போராட்டம் பாதை மையப் பதிலாகக் கண்டவர்கள், 1970களில் மீண்டும் இக்கேள்விக்கு ஆயுதப்போராட்ட வழிமுறையை விடையாகத் தந்தவர்கள் இம் முறை எல்லாவற்றினதும் தொடர்ச்சியாகவும், தொகுப்பாகவும் பாரிய முடிவொன்றினை எடுக்க வேண்டியவராகவுள்ளார்கள்.

முன்று பத்தாண்டுகள் கடந்தும் முன்று வகையான சருவதேச ஒழுங்கு களுக்குள் பயணித்தும் இன்னும் இளமை யுடனும் துடிப்புடனும் விடுதலையை அவா வும் விறுதலும் இயங்கும் தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் இப்பொழுது ஒரு புதிய பாய்ச்சலை வேண்டி நிற்கின்றது. நவ சீனத்தின் முதல்வன் மாவோ எழுதியதுபோல, மக்கள் கூட்டமொன்று தனது அடிப்படை அரசியல் சிக்கலைத் தீர்ப்பதற்கு தொடக் கத்தில் மென்முறை வழியிலான பயணிக்கும். அப்போது அப்பாதையின் குறுக்கே பாரிய தடை யொன்று தோன்றும். அத்தடையை நீக்க ஆயுதப்போராட்ட வழிமுறையை விரித்து, அத் தடையை தாண்டிப் பயணிக்க வேண்டும். அதுபோலவே எமது விடுதலைப் போராட்டமும் அத்தடையைத் தாண்டி சிங்கள அரசை 2000ஆம் ஆண்டின் நிலைநிலையைச் செட்டி செய்து அடுத்த கட்டத்திற்கு நகர முற்படுகையிலே

முன்று பத்தாண்டுகள் கடந்தும் முன்று வகையான சருவதேச ஒழுங்குகளுக்குள் பயணித்தும் இன்னும் இளமையுடனும் துடிப்புடனும் விடுதலையை அவாவும் விறுதலும் இயங்கும் தமிழீழ தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் இப்பொழுது ஒரு புதிய பாய்ச்சலை வேண்டி நிற்கின்றது.

எங்கும் நடந்தது போலவே இங்கும் நடந்தது. பல்வேறு மனிதநேய முகமூடிகளை அணிந்து கொண்டு தற்போதைய உலக ஒழுங்கில் எமது விடுதலைப் போராட்டம் கயம்பவாக இயங்கி வெல்வதன் வழி ஏற்படும் உடைவுகளை தடுப்பதற்காக போற்றியுத்தம் - பேச்சுவார்த்தை - உடன்பாடு - ஆயுதக் களைவு - தேசிய நிரோட்டத்தில் இணைவு - என்கிற குத்திர அடிப்படையில் சருவதேசம் தலைபட்டது. எல்லாருக்கும் அவரவர் நலன் களை முதன்மையானது. அவரவர் நலன் களுக்கு பங்கமில்லாமல் பாக்காக வழிகாணும் இராசத்தீர் நெறிப்படிமும் அரசியல் நாகரீகம் போனியும் புலிகள் இதுவரை இணங்கிச்

செயற்பட்டது வரலாறு. இது வரலாற்றின் இயங்கியல் நெறிகளுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமானது. அதேபோல இயங்கியல் நெறிகளின் அடிப்படையிலான முரண்பாடுகளை கையாள் வதில் திறன் காட்டும் பிரபாகரன் சருவதேச முரண்பாடுகளையும் கையாள்வதில் காட்டிய தேர்ச்சியின் விளைவே இன்றைய சிறிலங்கா வின் சருவதேசத்தின் முன் னாலான தலை குனிவு நிலை என்பதும் மிக வெளிப்படல். ஆனால், இக் கட்டம் வரை எல்லாம் சீராக இயங்கியல் விதிப் படி இயங்கின; ஆனால் இதன் பின்? இப்போது வரலாற்றின் சுழல் சக்கரம் நின்றதுவிட்டது; வரலாறு முன்னோக்கி நகராமல் தேங்கி நிற்கிறது; அதுமட்டுமன்றி பின்னோக்கி வரலாறு பயணிக்கிறதோ என்கிற அபத்த நிலையையே மகிந்தரின் ஒரு வருட கால ஆட்சி உருவாக்கியுள்ளது. **மனித உரிமைகள் பற்றிப் பேசவேண்டிய உலகம் மனிதாபிமான உதவி பற்றிப் பேச வேண்டியுள்ளது.** ஏ - ஒன்பதையும் ஏ - பதினைந்தையும் பூட்டி மக்களைப் பட்டினி நிலையிலிட்டு சோறா, சுத்தநீர்மாமா என்று மகிந்தர் கேட்டபது கண்டு உலகம் திக்குமுக்காடுகின்றது. மனிதநேய முள்ளவர் அனைவருக்குமே தற்போதைய நிலை தாங்க முடியாததாகிவிட்டது. அறிக்கை விடக்கூடிய அனைவருமே கடும் தொனியில் அறிக்கை விட்டாகிவிட்டது. இயற்கைச் சனாபியிலிருந்து மீழும் வழிகளை மூடுவதன் மூலம் **மனித செயற்கைச் சனாபி** இங்கு உருவாக்கப்படுகின்றதென என ஐ.நா.வின் முத்த சிறப்புத் தூதர் கலைன்ட் துயர் தோய்ந்த வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

விட்டார். இதுதான் இன்றைய புறச்சுழல். இவை குறித்து ஐயுறுவதும் அதேவேளை பொறுமையுடனும் எம் மக்கள் அவதானிக் கின்றனர். சாப்படுக்கையில் உழுவும் நேயாளியை இறுதி முறை பார்த்து ஆறுதல் கூறிச்செல்லும் பாக்கிவா சர்வதேசமுள்ளது என எம் மக்கள் சிந்திக்கின்றனர். கொழும்பில் நிலை என்ன? புலிகள் மீது வசைபாடும் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் என்கிற பெயரில் இயங்கும் அனியொன்று மகிந்தர் முன்னாள் தெரிவினை ஒரு கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. பின்வரும் இரண்டில் தைனை மகிந்தர் தெரிவுசெய்யப்படுகின்றார்? அரசியல் நீதி பிழைத்த சட்டம் ஒழுங்கற்ற ஒரு இழிநிலையையா? அல்லது கண்காணிப்

- க.வே.பாலகுமாரன் -

புடனான சருவதேச சட்டங்களுக்கு அமை வான நிலையையா? இவ்வாறு பல காத்திர மான கேள்விகள் எழுப்பப்படுகின்றன? கொழும்பின் மேட்டுக்குடி அரசியல்வாதிகளால் தமிழ்மக்கள் படும துயரை உணரமுடியுமா? ஏ - ஒன்பது பற்றிய முடிவின்றி எதற்காக அரசாங்கத் தரப்பு பேச்சிற்குச் சென்றது? தம் மக்கள் தயார்படும் பொழுது எவ்வாறு புலிகளால் அமைதியாகப் பேசமுடியும்? அறிவாளர் எனக் கூறுவோரால், ஏன் புலிகளைக் கண்டிப் போரால் கூட இக் கேள்விகள் எழுப்பப் படுகின்றன. இவற்றினை ஒரு கட்டுரையாளர் எழுத்தில் பின்வருமாறு வடிக்கின்றார். **“சிறிலங்கா - இறந்தகாலம், திருமுகலம், எதிர்காலம் முன்றும் சந்திக்கும் ஒரு மையப்பள்ளியில் நிற்கிறது.** எதிர்காலத்தின் நடப்பான விளைவுகளை இப்போது எதிர்வு கூற முடியாது. ஆனால் அதன் கருப்பைக்குள் தாராளமான வாய்ப்புக்களும் யோரபத்தான பேரழிவுகளும் உடள் இருப்பதை உணர

முடிக்கின்றது. தோல்வியின் விதைகள் எம்மைச் சுற்றி விதைக்கப்பட்டு அவை வேகமாக வேரூண்டுக்கின்றன. குழப்ப சக்திகளுக்கு மத்தியிலும் சனாதிபதி மகிந்தர் துணிவான, நேர்மையான முறையில் இனச் சிக்கலைத் தீர்க்க முடிவெடுக்கவேண்டும். ஐ.தே.கட்சி யுடனான உடன்பாடு அவருக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதற்கான வாய்ப்பினைக் கொடுக்கின்றது.” இவ்வாறாக அன் அறிவுரை நிற்கின்றது. இன்னொரு கட்டுரையில் வரலாற் றின் ஒரு உதாரணம் கட்டிக் காட்டப்படுகின் றது. பாகிஸ்தானிய சனாதிபதி முசாரப் தனது நூலில் (In the line of fire) 52ஆம் பக்கத்தில் இதுபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படு கின்றது. 1970ஆம் ஆண்டளவில் கிழக்குப் பாகிஸ்தானில் ஏற்பட்ட பாரிய குராவளி, கடற் கொந்தளிப்பால் இரண்டு லட்சம் மக்கள் கொல்லப்பட்டபோது, பாக். சனாதிபதி யாக்ய கான் கடைப்பிடித்த மிக மோசமான புறக் கணிப்புப் போக்கின் விளைவே மேற்குப் பாகிஸ்தான் தலைமை தம்மை முற்றிலுமாகப் புறக்கணிக்கின்றது என்று கிழக்கு பாக். மக்கள் முற்றாக முடிவெடுத்து முதிபர் ரகுமானின் அவமதி லக் கட்சிக்கு மகத்தான ஆதரவு அளித்தமை. ஆகவே இங்கெழும் கேள்வி கொழும்பின் ஒரு யாகியகான். அதன் விளைவு இன்னொரு பங்காளாதேசமா? இவ்வாறு தாக்கபூர்வமான கேள்விகள் சிங்களத்தில் எழுப்பப்படுகின்றன.

ஆகவே இவ்வளவு விரிமாக இத் தகவல்கள் இங்கு குறிப்பிடப்படுவதற்கு என்ன காரணம்? தமிழ்மக்களாலும் அவர்கள் தலை மையாலும் சொல்லப்படவேண்டியவை சொல்லப்படப்படுகிவிட்டது என்பதுதான். **உரிய வர்களுக்கு உரியமுறையில் சொல்லப் படவில்லை என்கிறவாழம் அல்லது பிரீர் க்கு உணர்த்துதல் என்கிற ஒரு வரலாற் றின் விதி அல்லது விடிவின் முன்னால் ஒரு நிபந்தனை நிறைவேற்றப்பட்டாகி விட்டது.** ஆகவே இனி இங்கிருந்து எங்கு என்ற கேள்விக்கு மட்டுமே இனி எம் மக்கள் விடை காணவேண்டியுள்ளது. (02ஆம் பக்கம் பார்க்க)

விட போர்முனையின் கட்டளைப் பணியாகும். தொலைத்தொடர்புக் கருவி அக்பரைத் தேடுகிறது. தொடர்பு இல்லை. காலையில் தான் முன்னணி நிலைகளைப் பார்த்துவிட்டு, அணித் தலைவர்களைத் தயார்ப்படுத்துவதற்காக பின் தளத்திற்கும் போய் வருவதாகத் தளபதி திபனிடம் கூறிச் சென்றவன். இன்னமும் வரவில்லை. மாலை 3.00 மணி அக்பரின் தொடர்பில்லை. மாலை 5.00 மணி தொடர்பில்லை. இரவு 8.00 மணி தொடர்பில்லை. தளபதியின் மனதில் சந்தேகம் தோன்றுகின்றது. நாளை விடுதலால் எதிரி முன்னேறக்கூடும் என்ற தருணத்தில் அக்பர் ஒருபோதும் இத்தனை மணிநேரம் தொடர்பில்லாமல் நிற்கமாட்டான். நேரம் செல்லச் செல்ல தளபதியிடம் ஏனைய போராளிகளிடமும் ஏக்கம் தொற்றிக்கொள்கிறது. அவனுக்கு ஏதும் நடந்துவிட்டதா? அவனை எப்படித்தான் நாம் இழக்கமுடியும்? எல்லோரும் அவனைத் தேடினார்களா. அவன் எத்தனை பெறுமதிக்கரிய வீரன். களங்களில் அவன் சாதித்தவைகளு்தான் எத்தனை. நாளைக்கும் அவன் வேண்டுமல்லவா? அவன் எங்கே போய்விட்டான்?

அக்பர் பிறந்தது தவழ்ந்தது வளர்ந்தது எல்லாமே மட்டக்களப்பின் கதிரவெளியில் தான். போராட்டத்திற்கும் அவன் குடும்பத்திற்கும் நெருங்கிய ஒன்றிப்பிருந்தது. அண்ணன் அப்போது போராளியாய் இருந்தான். இந்திய இராணுவம் ஊருக்குள் நுழைந்து விடுவாய்ப்புக்கு இளைஞர்களை வீதிக்கு இழுத்துச் சித்திரவதை செய்தது. இந்த அவலங்களுக்கு அக்பரும் விதிவிலக்காகவில்லை. அவனை விட்டிருந்து வந்து இழுத்து வெளியே தள்ளினார்கள். ஜீப்பில் ஏற்றி முகாமிற்குக் கொண்டு

சிங்களப்படை தரையிறக்கம் ஒன்றைச் செய்யும் என்பதை உய்த்தறிந்த தலைவர் அவர்கள், அணிகளைத் தயாராய் வைத்திருந்தார். எதிர்பார்த்தபடி அளம்பலில் சிங்களப்படை வந்து தரையிறக்கியது. ஒரு தன்மாளப்போர் அங்கே நடந்தது. கட்டளை வழங்கும் தளபதியாய் இருந்த அக்பர் சண்டை இறுக்கம் அடைந்த போது தானும் களத்திற்குள் புகுந்துவிட்டான். திறமையாய் அணியை வழிநடத்தினான். அளம்பலில் மண்ணில் எதிரியைக் கொன்று போட்டான். முல்லைத்தீவுச் சமர் முடிந்து ஓடித் தலைவர்கள் - 01 நடவடிக்கை வெற்றிவாகை குடியபோது, அக்பர் ஒரு சிறந்த சண்டைக் காரனாக வெளிப்பட்டான்.

முல்லைத்தீவில் அடிவாங்கிய சிங்களப்படை, தங்கள் அவமானச் சின்னங்களை இல்லாமல் செய்வதற்காக 'சத்ஜெய்' என்ற பெயரில் கிளிஞ்சாச்சியை ஆக்கிரமிக்கும் படை நடவடிக்கையை ஆரம்பித்தது. பரந்தனில்

சிங்களப் படைகளை எதிர்கொண்ட புலி வீரர்கள் கரும் சம்புரிந்தார்கள். சிங்களப்படை டாங்கிகள் சகிதம் எங்கள் பகுதிகளுக்குள் புகுந்து கொண்டிருந்தது. சண்டை நடந்த இடத்திலிருந்து 500 மீற்றர் தூரத்தில் கட்டளைகளை வழங்கிக் கொண்டிருந்த அக்பர், சண்டையின் இறுக்க நிலையை

குள் தோன்றியது அக்பரின் முகம்தான். சத்ஜெய முறியடிப்புச் சமரில் அக்பரின் திறமையினைத் தலைவர் அவர்கள் இளம் கண்டுபிடித்தார். அக்பரின் தலைமையின் கீழ் இம்ரான் பாண்டியன் படையணியின் சிறப்புப் பயிற்சிபெற்ற போராளிகள் விடக் விசேட கவச எதிர்ப்பு அணியாக உருவாகினர். இந்தப் படையணியில் நுழைந்த அனைவருக்கும் கரும் பயிற்சி. அக்பரில் தொடக்கி சாதாரண போராளி வரைக்கும் எல்லோரும் பயிற்சியெடுத்துத் தேர்வீன்போது சித்தியெய்திய பின்னரே இந்த அணிக் குள் நுழைந்தனர். அக்பர் ஒரு கட்டளை அதிகாரியாய் இருந்தபோதும் ஒவ்வொரு போராளிக்குமுரிய எல்லாக் கடமையையும் தானும் நிறைவேற்றினான். ஒவ்வொரு சின்னச் சின்ன விடயங்களிலும் கவனமெடுத்தான். போராளிகளுக்கும் தனக்குமான இடைவெளியைக் குறைத்து ஒரு நெருக்கமான, இறுக்கமான உறவை ஏற்படுத்தினான். எல்லாக் கடின

மேலோட்டமாய் பார்த்தபோது அன்று காலை யில் கிணற்றடி சுத்தம் செய்யப்படாமல் பாவித்த பொருட்களின் தடயங்கள் அப்படியே கிடந்தது. அக்பர் ஒன்றும் யேசவில்லை. யானையும் குறைகூறவில்லை. விடுதியில்போய் விளக்குமாறினை எடுத்துக்கொண்டு நுழைந்தானே கிணற்றடியைச் சுத்தப்படுத்தினான். போராளிகள் அப்பொழுதுதான் விழுத்துக் கொண்டு வரக்கூடிய விளக்குமாறினை வாங்கிச் சுத்தப்படுத்த முனைந்தார்கள். அக்பர் யானையும் அதற்கு அனுமதிக்கவில்லை. அன்றைய நாளில் அந்தப் பகுதியை முழுமையாய் தானே சுத்தப்படுத்தினான். அதன் பின்னாக அவன் அதைப்பற்றி யாரிடமும் ஏதும் யேசவில்லை. அக்பரின் இந்தச் செயற்பாடு போராளிகளின் விழிகளைக் கசியச் செய்தது. அதன்பின் ஒரு போதும் அந்தத் தவறைப் போராளிகள் விடவில்லை. அக்பரின் இந்தப் பண்பும் தவறிழைத்தவர்களைக் கூட யாரிடமும் தோகாமல் தன்னைமட்டுமே வருத்தி அதற்குத் தீர்வு காணும் திறனும் போராளிகளிடத்து ஒரு தந்தைக்குரிய நிலையை அவனுக்குப் பெற்றுக்கொடுத்தது. அக்பர் விளக்குமாறு பிடிப்பதில் மட்டுமல்ல களத்திலே ஆயுதம் பிடித்துச் சுவைவரை இதே முடிவைத்தான் கடைப்பிடித்தான். அக்பரின் உச்சமான வளர்ச்சிகளுக்கு இதவே அடிநாதமாய் இருந்தது.

நீண்ட எதிர்பார்ப்புகளோடு தலைவர் இந்த அணியை உருவாக்கினார். 1997ஆம் ஆண்டு வைகாசி 13ஆம் திகதி. புத்தபிரான் முன் சபதம் எடுத்துக்கொண்டு வன்னி மீது ஜயசிக்குறு என்ற பெயரில் பாரிய இராணுவ நடவடிக்கையை சிங்களம் தொடங்கியது. தயாராய் இருந்த விடுதலைப்புலிகளின் படையணிகள் களத்திலே எதிரியை நேருக்குநேர் எதிர்கொண்டனர். மனோபலத்திலே எங்களுக்குக் கீழே நின்ற எதிரி ஆயுதப்படுத்தில் எங்களுக்கு மேலே நின்றனர். சண்டைகளின் போது டாங்கிகளை முன்னணிக்கு அனுப்பி டாங்கி

விடுதலை வீரியம்

போய்க் கட்டிவைத்துச் சித்திரவதை செய்தார்கள். அண்ணன் போராளியாய் இருந்ததைச் சொல்லி அவனை அமலாண்டப்படுத்தினார்கள். இந்தத் தாக்கங்கள்தான் அவனையும் போராளியாக்கியது. 1990ஆம் ஆண்டில் வன்னிக்கு வந்த அவன் அடிப்படைப் பயிற்சிகளை மனலாற்றில் பெற்றதோடு அவனின் நீண்ட போராட்டவாழ்வு முனைவிடுகின்றது.

பல இறுக்கியப் பணிகளிலும் கடுமையான பயிற்சிகளிலும் ஈடுபட்ட அவன், சிறிய சிறிய சண்டைகளிலும் பங்குகொண்டு தன்னை ஒரு சிறந்த போர்வீரனாக வளர்த்துக்கொண்டான். அக்பரின் இந்த வளர்ச்சித்திறன் சூரியக் கதிர் நடவடிக்கையின்போது முழுமையாய்த் தெரிந்தது. முன்னேறிவரும் எதிரியைத் தடுத்து நிறுத்தித் தாக்குதல் செய்வதற்கான வேவு நடவடிக்கைகளில் துணிச்சலாக ஈடுபட்டான். அவன் பார்த்த வேவுகளின்படி தாக்குதல்களும் நடந்தது. ஒரு சாதாரண போராளியாய் சண்டைக் களங்களைச் சந்தித்த அவன், வேவு அணிகளை வழிநடத்தும் அணித் தலைவனாக வளர்ந்தான். இந்த நாட்களில்தான் முல்லைத் தீவில்ருந்த இராணுவத்தின் படைத்தளம் மீது ஓடித் தலைவர்கள் - 01 என்ற பெயரில் பாரிய படைநடவடிக்கையைத் தலைவர் அவர்கள் திட்டமிட்டுத் தயார்ப்படுத்தினார். இந்தத் தாக்குதலுக்கு இம்ரான் பாண்டியன் படையணியின் முறியடிப்பு அணியின் பற்றாலியன் உதவிக் கட்டளை அதிகாரியாக அக்பர் நியமிக்கப்பட்டான். எதிரி நினைத்திராத பொழுதில் முல்லைத்தீவுத் தளத்தில் அடிவியூத்தபோது சிங்களம் திகைத்தது. யாழ்ப்பாணம் ஆக்கிரமிப்பிற்குப் பலமாய் நிற்கும் முல்லைத்தீவுத் தளத்தை இழக்கவிரும்பாமல் கடைசிவரை அதைத் தக்கவைக்க கரும் முயற்சி செய்தவர்கள் என்பது தலைவருக்கு நன்கு தெரியும். முல்லைத்தீவுப் படைகளைக் காப்பாற்ற

புரிந்து கொண்டு உடனே சண்டை நடந்த இடத்தை நோக்கி ஓடினான். உடனடியாக முடிவெடுத்து அங்கு நின்ற ஆர்.பி.ஜி உந்துகணை செலுத்தி வைத்திருந்த முன்று வீரர்களை ஒன்றாக்கி முன்னேறிவந்த டாங்கிகள் மீது ஒரு தணிச்சலான தாக்குதலை மேற்கொண்டான். இந்தத் தாக்குதலில் இரண்டு டாங்கிகள் எரிந்து அழிந்தது. இக்கட்டான ஒரு சூழ்நிலையில் அக்பரின் விரைவானதும் நுட்பமானதுமான இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாய் நிறைவேறியது. அன்றைய நாளில் எதிரியின் முன்னேற்ற முயற்சியைத் தடுத்து நிறுத்தியதில் அக்பர் முக்கிய காரணமாய் இருந்தான்.

- ச.புரட்சிமாறன் -

ஏ - 9 வீதியைப் பிடித்து யாழ்ப்பாணத் திற்குத் தரைவழிப் பாதையைத் திறக்கும் பாரிய நில ஆக்கிரமிப்பிற்கு ரத்வத்தவின் பேரிகை முழக்கத்தோடு, தொடங்கப் போகும் 'ஜயசிக்குறு' படைநடவடிக்கையை முறியடிக்கும் திட்டத்தில் தலைவர் அவர்கள் அதிக நேரத்தைச் செலவிட்டார். டாங்கிகளை எதிரி அதிகம் பயன்படுத்துவான் என்பதையும் தலைவர் புரிந்துகொண்டார். இந்த டாங்கிகளைச் சிதைப்பதற்காக ஒரு படையணியை உருவாக்குவதற்கு முடிவெடுத்து அதற்கான கட்டளைத் தளபதியாக யாரைத் தெரிவு செய்யலாம் எனத் தேடியபோது அதற்குப் பொருத்தமானவனாய் தலைவரின் கண்ணுக்கு

மண்ணின் மகனாக மாவீரனாக
30.03.1973 07.10.2006
லெப்.கேணல் விசேட கவச எதிர்ப்புப் பிரிவின் தளபதி லெப். கேணல் அக்பர் (வீரபத்திரன் பேரின்பராசா) கதிரவெளி, மட்டக்களப்பு.

பயிற்சிகளிலும் தானும் ஈடுபட்டபடி மற்றப் போராளிகளையும் உற்சாகப்படுத்துவான். பயிற்சித் தேர்வீன்போது எந்தப் போராளியும் சித்தியெய்தாமல் விடக்கூடாது என்பது அவனது நோக்கமாய் இருந்தது. அப்படித் தேர்வில் சித்தியெய்தாத தவறியவர்களை மீண்டும் மீண்டும் பயிற்சியில் ஈடுபடுத்திச் சித்தியெய்த வைத்தான். பயிற்சிபுடும் மட்டும் நின்றவிடாமல் போராளிகளுக்கு உணவு கொடுப்பதைக்கூட தானே நேரில் நின்று உறுதிப்படுத்திக்கொள்வான். ஒருமுறை மதியவேளையிடம் போராளிகளுக்குக் கொடுக்கும் பசுப்பாலைக் காப்ச்கம்போது எரித்துவிட்டார்கள். அதன்பின், தான் நிற்கும் நேரங்களில் தானே பால் காப்ச்சி போராளிகளுக்குக் கொடுத்தான். போராளிகள் தவறிழைத்தால் அல்லது அலட்சியமாகச் செயற்பட்டால் அவன் எடுக்கும் நடவடிக்கை போராளிகள் எதிர்காலத்தில் எச் சந்தப்படுத்திலும் அத்தகைய தவறுகளை விடாதபடி படிப்பினை மிக்கதாய் இருக்கும். ஒருநாள் போராளிகள் கிணற்றடியில் குளித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்குமுன் குளிப்பதற்காக கிணற்றடிக்கு வந்தான். அந்தச் சூழலை அவன்

களின் சுடுகுழல்களால் எங்கள் காப்பரண்களைச் சல்லடைபோட்டுக்கொண்டு அந்த இரும்புக் கவசங்களின் மறைவில் பதுங்கிப் பதுங்கி எங்கள் பகுதிகளுக்குள் நுழைந்தனர். இந்தச் சூழலை எதிர்பார்த்து அதற்கென்றே தயாராய் இருந்த அக்பரின் அணி, களத்தை நேரடியாய்த் தரிசித்தது. எதிரி ஒவ்வொரு அடிநிலத்தையும் ஆக்கிரமிப்பதற்கு அதிகவிலை கொடுத்தான்.

25.05.1997 மன்னகுளத்தில் ஒரு கடுமையான முறியடிப்புச் சமரான எங்களது படையணிகள் நடத்தின. டாங்கிகள் பரவலாய் முன்நகர்ந்தன. அக்பர் கட்டளை வழங்கும் காப்பரணில் நின்றபடி ஆர்.பி.ஜி ஏந்திய தனது போராளிகளை வழிநடத்திக்கொண்டிருந்தான். போராளிகள் எதிரியுடன் நெருங்கிநின்று சண்டைப்பிடித்தனர். சண்டை உச்சமடைந்து கைகலப்புச் சண்டையாக மாறியது. இந்த வேளையில்தான் ஆர்.பி.ஜி கொய்ண்டோ வீரன் பாபு வீரச்சாண்டந்த செய்தி அக்பரின் காதுக்கு எடுக்கின்றது. அக்பரின் இந்தத் தளங்களில் துடிப்பு அதிகரிக்கின்றது. எத்தனை பாசமாய் அவன் வளர்த்த வீரர்கள் மடிந்துகொண்டிருந்த போது அவனால் பெற்றுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. நேரே சண்டை நடந்த இடத்திற்கு ஓடினான். எதிரிமீதான அவனின் ஆவேசம் அங்கு வீழ்ந்துவெடிக்கும் எறிகணைகளின் தாக்கத்திலும் மேலானதாய் இருந்தது. ஒரு கட்டளை அதிகாரியான அக்பர் களத்திலே தான் வளர்த்தவர்களின் அருகில் நின்றபடி, பாடசாலை வகுப்பில் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசானைப்போல் களத்திலே சீறியபடி செல்லும் ரவைகளுக்குள்ளும் நெருப்புத் துண்டங்களாய் உடலைக் கிழித்தெறியத் துடிக்கும் எறிகணைத் துண்டங்களையும் அலட்சியம் செய்தபடி டாங்கிகளைச் சிதறடிக்க (09ஆம் பக்கம் பார்க்க)

இனப்பிரச்சினை தொடர்பில் சர்வதேச சமூகத்திற்கும் கண்டனங்களுக்கும் மகிந்த அரசு பணிந்துகொடுக்குமா? என்ற வினா பலமானமுறையில் எழுப்பப்படுகின்றது.

நோர்வே அனுசரணை - இணைத்தலைமை நாடுகளின் பங்குபற்றல் என்ற வகையில் இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை சர்வதேச விவகாரமாகிவிட்டது.

ஜெனீவா - II பேச்சுக்கு சர்வதேச செய்திநிறுவனங்கள் அளித்த முக்கியத்துவம் பாரியது. பேச்சுக்கள் ஜெனீவாவில் நடந்தபோது

நோர்வேயும் இணைத்தலைமை நாடுகளும் எதை எதைச் செய்யவேண்டாம் என்று சிங்கள அரசைப் பார்த்து வலியுறுத்துகின்றோ! அவற்றை மகிந்த அரசு தொடர்ச்சியாகச் செய்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது.

படைமீனின் ஆடலறிந்த தாக்குதலுக்குள்ளாகிய அதிர்ச்சி செய்திகள் வெளியானபோது நோர்வே கடுமீ சீற்றமடைந்தது. படையினரை விமர்சித்து ஒரு கண்டன அறிக்கையை நோர்வே தலைநகரில் வைத்து திரு. சொல்வெறியம் வெளிப்பிடும் அளவுக்கு நிலைமை இருந்தது.

கடும்போக்கை விமர்சித்து காட்டமான செய்திகளை - கட்டுரைகளை வெளியிட்டுவருகின்றன.

ஆனாலும், சர்வதேச நாடுகளின் இந்தக் கண்டனங்களும் அழுத்தங்களும் எதைச் சாதித்துள்ளன? என்ற கேள்வி அவநம்பிக்கையுடன் எழுப்பப்படுகின்றது.

பேச்சுவார்த்தை மேசைகளில் சர்வதேச நாடுகளிடமிருந்து தப்பிக்கொள்வதற்காக மகிந்த அரசு ஒரு "ஜனநாயக" நாடகத்தையும் வெற்றிகரமாக நாடாத்திவருகின்றது.

"அனைத்துக்கட்சிகளும் இணைந்து - ஒரு தீர்வுத்திட்டம் பற்றி ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வரும்" என்று சாத்தியமற்ற ஒரு கோஷத்தையும் மகிந்த அரசு பயன்படுத்திவருகின்றது. இந்த அரசியல் நாடகத்தையும் சர்வதேச நாடுகள் அமைதியாகப் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

தமிழரின் படுகொலைகளை விசாரிக்கவென 1983-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சிங்கள அரசு விசாரணைக் கமிசன்களை

சர்வதேச அபிப்பிராயத்திற்கு சிங்கள அரசு இடங்கொடுக்கவில்லை

இணைத்தலைமை நாடுகளின் பெரும்பாலான பிரதிநிதிகள் கொம்பில் தங்கியிருக்கின்றனர்.

'இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் சர்வதேச அக்கறை அதிகரித்துவிட்டது' என்று ஊடகங்கள் இதற்கு விபாக்கியானம் செய்தன.

பேச்சு தோல்வியில் முடிந்தபின் புலிகள் பிரதிநிதிகள் கொழும்பு திரும்பியபோது இந்த இணைத்தலைமை நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் புலிகளின் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து கலந்துரையாடிருந்தனர்.

திடீரென இங்கிலாந்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் கிளிநொச்சிக்கும் - கொழும்பிற்கும் பயணம் வந்தபோதும் சர்வதேச அக்கறை பற்றிய கதை மீண்டும் வலுவடைந்தது. இங்கிலாந்துப் பிரதமர் ரொனி பிரேயரின் பிரதிநிதி என்று இவருக்கு கொழும்பு ஊடகங்கள் முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தன.

ஜெனீவா - II பேச்சு தோல்விக்கு சிங்கள அரசே காரணம் என்ற உண்மையை சர்வதேசம் ஒப்புக்கொண்டுள்ளது. ஆறு இலட்சம் மக்களுக்கான தரைவழிப் பாதையைத் திறந்து அத்தியாவசியப் பொருட்களைக் கொண்டுசெல்லவதை அனுமதிக்க சிங்கள அரசு மறுத்ததால் சர்வதேச சமூகம் சற்று சீற்றமடைந்தது என்றே சொல்லலாம்.

A-9 பாதைக்கு மாற்றுப்பாதை என்ற பெயரில் பூதகரி - சங்குப்பிட்டி பாதையை சிங்கள அரசே சிபாரிசு செய்தது. அந்தப் பாதையை நேரடியாகப் பார்த்து - பாதைதிறப்பு ஒழுங்குகளைக் கவனிக்கவென்ற எண்ணத்துடன், முன் அனுமதிபெற்று அப்பகுதிக்குச் சென்ற கண்காணிப்புக்குழுத் தலைவர்,

இந்த வெற்றுக் கண்டனங்களையும் - அழுத்தங்களையும் மகிந்த அரசு ஒரு பொருட்டாக மதித்ததாகத் தெரியவில்லை.

நோர்வேயும் இணைத்தலைமை நாடுகளும் எதை எதைச் செய்யவேண்டாம் என்று சிங்கள அரசைப் பார்த்து வலியுறுத்துகின்றோ! அவற்றை மகிந்த அரசு தொடர்ச்சியாகச் செய்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது.

மக்கள் படுகொலைகளிலும் - வலிந்த தாக்குதல்களிலும் - வான்தாக்குதல்களிலும் - அரசியல் படுகொலைகளிலும் சர்வதேச சமூகம் எளிச்சலடையும் அளவுக்கு சிங்கள அரசு கடுமைகாட்டி வருகின்றது.

- எல்லாள் -

வாகரை அகதிமுகாம் மீது சிங்கள இராணுவம் ஆடலறிந்த தாக்குதலை நடாத்தி 50ற்கும் மேற்பட்ட தமிழர்களைக் கொன்றபோது, இந்தப் படுகொலைத் தாக்குதலை சிங்களத் தளபதி நியாயப்படுத்த முயன்றபோது, இலங்கைக்கான நோர்வேத் தூதுவர் குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்டு இராணுவத் தளபதியை வாயடைக்கச் செய்தார் என்று கொழும்பில் இருந்து செய்திகள் கசியும் அளவுக்கு நோர்வே பிரதிநிதிகள் கோபம் கொண்டிருந்தனர்.

வாகரை அகதிமுகாம் படுகொலைக்கு விசாரணைக் கமிசன் நியமிக்கும்படி அமெரிக்க அரசு கேட்கும் அளவுக்கு சிங்களப் படைகளின்

சிங்கள அரசின் அடங்காப் போக்கையும் - தமிழரின் அவல வாழ்க்கையையும் உலகநாடுகள், இப்போது படிப்படியாகப் புரிந்துவருகின்றன என்பதும் உண்மைதான். இந்தப் புறச்சூழலை நாம் பலப்படுத்திக்கொண்டு எமது நிலமீட்புப்போரை விரிவாக்கி - சிங்களப் படைகளை எமது தாயக மண்ணிலிருந்து விரட்டியடிப்பதன் மூலம்தான் எமது விடுதலையைப் பெறமுடியும். தமிழரின் படைபலம்தான் தமிழருக்கு வாழ்வொடுக்கும் என்ற சிந்தனைதான் தமிழரது விடுதலைப்போராட்டத்தின் தாரக மந்திரமாகும்.

அட்டுழியங்கள் சர்வதேசத்தைக் கோபங்கொள்ளச் செய்தன.

வலிந்த தாக்குதலை நிறுத்தும்படியும் - போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்தைப்பேண நடவடிக்கை எடுக்கும்படியும் - யாழ்ப்பாணத்திற்கான தரைவழிப்பாதையைத் திறந்துவிடும்படியும் இணைத்தலைமை நாடுகள் சிங்கள அரசைக் கோரியுள்ளன.

தமிழர் படுகொலையைப்பிட்டு தமிழ்நாட்டு மக்களின் கோபத்திற்கும் - கொந்தளிப்பிற்கும் செவியாத்து மகிந்த அரசைத் தட்டிக்கேட்க இந்திய மத்திய அரசும் முயன்றுள்ளது. பெரும்பாலான இந்திய ஊடகங்கள் சிங்கள அரசைக் கண்டித்து தமிழருக்கு எதிரான அதன்

இலங்கைத்தீவின் நீதிவாராய இப்படியிருக்க சிங்களப்படைகளின் படுகொலைகளுக்கு விசாரணைக் கமிசன் நியமிக்கப்படவேண்டும் - குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று சிங்கள அரசிடமே, சர்வதேச நாடுகள் கோரிக்கை வைப்பது வேடிக்கையாக உள்ளது.

சர்வதேச மத்தியத்துவத்துடன் பேச்சுக்கள் தொடங்கியபோது தமிழ்மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தனர் என்பதுடன் எதிர்காலம் பற்றி நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர். ஐம்முகாண்டுகால சிங்கள அரசின் எமற்று அரசியலுக்கு சர்வதேச மத்தியத்துவம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் என்று தமிழர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

ஆனால், தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்த்தபடி எதுவுமே நடைபெறவில்லை. சிங்கள அரசின் எமற்று அரசியல் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது. தமிழருக்கு எதிரான இனவெறி - கொலைவெறி அதிகரித்துப்போய் செல்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் அருகிலிருந்து பார்த்தபடியே சர்வதேச நாடுகளும் அறிக்கை அரசியல் செய்தபடியுள்ளன.

இவைபெயல்லாம் தமிழ்மக்களுக்கு ஒரு அரசியல் பாடத்தைச் சொல்லுகின்றன. தமிழரின் விடுதலையைத் தமிழர்தான் போராடிப் பெறவேண்டும். இதுதான் ஈழத்தமிழரின் சமாதானம் - பேச்சுவார்த்தை என்று சர்வதேச சமூகம் வெற்றுவார்த்தைகளை உதிர்்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, சிங்கள அரசு, சமாதானத்தைக் குழிதோண்டி ஆழப்படுத்தும் அரசியல் சூழ்ச்சிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டபடியுள்ளது.

சமாதானம் - பேச்சுவார்த்தை என்று சர்வதேச சமூகம் வெற்றுவார்த்தைகளை உதிர்்த்துக்

தமிழர் தாயகத்தை வடக்கென்றும் - கிழக்கென்றும் பிரித்தறுத்துத் துண்டாடி தமிழரின் தாயகக் கோட்டாட்டை சிதைக்க சிங்களம் சதிசெய்கின்றது. நீதிமன்றத் தீர்ப்பு என்று கூறிக்கொண்டு பேரினவாதிகளின் சூழ்ச்சி அரங்கேழுகின்றது. சமாதானத்திற்கு நிரந்தரமாகவே சாவுமணியடிக்கக்கூடிய இந்த சூழ்ச்சிச் செயற்பாட்டை சர்வதேச சமூகம் கண்டுக்கொள்ளவில்லை. அதைக் கண்டித்து சிங்கள அரசை தட்டிக்கேட்கவில்லை.

நியமித்துவந்துள்ளது. அவற்றால் இதுவரை தமிழர் கண்ட பயன் என்ன!

இலங்கைத்தீவின் நீதிவாராய இப்படியிருக்க சிங்களப்படைகளின் படுகொலைகளுக்கு விசாரணைக் கமிசன் நியமிக்கப்படவேண்டும் - குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று சிங்கள அரசிடமே, சர்வதேச நாடுகள் கோரிக்கை வைப்பது வேடிக்கையாக உள்ளது.

சர்வதேச மத்தியத்துவத்துடன் பேச்சுக்கள் தொடங்கியபோது தமிழ்மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தனர் என்பதுடன் எதிர்காலம் பற்றி நம்பிக்கையும் கொண்டிருந்தனர். ஐம்முகாண்டுகால சிங்கள அரசின் எமற்று அரசியலுக்கு சர்வதேச மத்தியத்துவம் ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் என்று தமிழர்கள் எதிர்பார்த்தனர்.

ஆனால், தமிழ்மக்கள் எதிர்பார்த்தபடி எதுவுமே நடைபெறவில்லை. சிங்கள அரசின் எமற்று அரசியல் தொடர்ந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றது. தமிழருக்கு எதிரான இனவெறி - கொலைவெறி அதிகரித்துப்போய் செல்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் அருகிலிருந்து பார்த்தபடியே சர்வதேச நாடுகளும் அறிக்கை அரசியல் செய்தபடியுள்ளன.

இவைபெயல்லாம் தமிழ்மக்களுக்கு ஒரு அரசியல் பாடத்தைச் சொல்லுகின்றன. தமிழரின் விடுதலையைத் தமிழர்தான் போராடிப் பெறவேண்டும். இதுதான் ஈழத்தமிழரின்

சிங்கள அரசின் அடங்காப் போக்கையும் - தமிழரின் அவல வாழ்க்கையையும் உலகநாடுகள், இப்போது படிப்படியாகப் புரிந்துவருகின்றன என்பதும் உண்மைதான். இந்தப் புறச்சூழலை நாம் பலப்படுத்திக்கொண்டு எமது நிலமீட்புப்போரை விரிவாக்கி - சிங்களப் படைகளை எமது தாயக மண்ணிலிருந்து விரட்டியடிப்பதன் மூலம்தான் எமது விடுதலையைப் பெறமுடியும். தமிழரின் படைபலம்தான் தமிழருக்கு வாழ்வொடுக்கும் என்ற சிந்தனைதான் தமிழரது விடுதலைப்போராட்டத்தின் தாரக மந்திரமாகும்.

அரசியல் தலைவரின் என்ற உண்மையை எமது மக்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சிங்கள அரசின் அடங்காப் போக்கையும் - தமிழரின் அவல வாழ்க்கையையும் உலகநாடுகள், இப்போது படிப்படியாகப் புரிந்துவருகின்றன என்பதும் உண்மைதான். இந்தப் புறச்சூழலை நாம் பலப்படுத்திக்கொண்டு எமது நிலமீட்புப்போரை விரிவாக்கி - சிங்களப் படைகளை எமது தாயக மண்ணிலிருந்து விரட்டியடிப்பதன் மூலம்தான் எமது விடுதலையைப் பெறமுடியும். தமிழரின் படைபலம்தான் தமிழருக்கு வாழ்வொடுக்கும் என்ற சிந்தனைதான் தமிழரது விடுதலைப்போராட்டத்தின் தாரக மந்திரமாகும்.

“தமிழர் வரலாற்றில் என்றோ மாண்டுபோன வீரமரபு மீண்டும் மறுபிறப்பு எடுத்தது; அடிமைத் தனத்தின் அமைதியைக் குலைத்துக் கொண்டு ஒரு புயல் எழுந்தது. சருகாக வளர்ந்த தமிழன், மலையாக எழுந்து நிற்கிறான். அடிமை விலங்குகளால் பிணைக்கப்பட்டு, நீண்ட வறடுகாலமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழ்த் தேசம் விழித்துக் கொண்டது. இந்தத் தேசிய எழுச்சிக்கு முச்சாக இருப்பவர்கள் எமது மாபீரர்கள்”

– தமிழீழத் தேசியத் தலைவர் மேதகு வே. பிராகாசன் அவர்கள்

புவி வரலாற்றோடு ஒப்பிடுகையில் தனி மனித ஆயுட்காலம் ஒரு நொடிப் பொழுதிற்குச் சமமானது. இருப்பினும் இக்குறுகிய காலத்திற்குள் அவன் நாட்டிய சாதனைகளும் படைத்த ஆக்கங்களும் காலத்தை வென்று நிற்கின்றன. அவை மனித வரலாற்று நிலையைக் கடந்து புவி வரலாறாக இடம்பெறுகின்றன. மனிதன் ஆக்கியவை இருவகைப் படுகின்றன. ஒன்று அவன் தனித்தோ கூட்டாகவோ தனது வாழ்நாளில் உருவாக்கியவை. இரண்டு அவன் இல்லாக் காலத்தில் அவன் நினைவாகப் பிறர் உருவாக்கியவை. புவியில் பரந்து பட்டுச் செறிந்து காணப்படும் மனித ஆக்கச் சான்றுகள் இவ்விரு தலைப்பின் கீழ் ஆய்வு செய்யப்படுகின்றன. முன்னைய மனிதன் கட்டிய பல வழிபாட்டுத் தலங்கள், அரண்மனைகள், நிர்வாக மையங்கள், கல்லு

உலக வழமை. உலகின் மிக அழகான கட்டடம் எனப்படும் இந்தியாவின் தாஜ்மகால் அப்படியானதொன்று. இன்றைய துருக்கி நாட்டின் உட்பகுதியில் ஒரு சிறிய துறைமுக நகரான கலிகர்னேசஸ் (HALICARNASSUS) என்னும் இடத்தில் கி.மு353 அளவில் கட்டப்பட்ட கல்லறையில் இருந்து மொசோலியம் என்ற சொல் உருவாகியது. இப் பகுதியை ஆட்சி செய்த மொசோலஸ் (MAUSOLUS) மன்னன் இறந்த பின் அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் அவருடைய மனைவி ஆர்டிமிசியா (ARTEMISIA)ராணி ஒரு ஒப்பற்ற கல்லறையைக் கட்டு வித்தார். இக்கல்லறை இன்று சிதைந்துவிட்டது. அதன் மீட்கப்பட்ட பாகங்கள் சில இலண்டன் அரும்தொருள் காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றி

மனித வரலாறும் நினைவுச் சின்னங்களும்

றைகள், நினைவுத் தூபிகள் போன்றவை இன்றும் நிலைத்து நிற்கின்றன. அதே போல் அவன் படைத்த இலக்கியங்கள், திட்டிய ஒவியங்கள், செதுக்கிய சிற்பங்கள் மற்றும் இன்னோரன்ன கைவினைப் பொருள்கள் மனித ஆக்கத் திறனுக்குச் சான்று புகர்த்தவாறு நிலை பெறுகின்றன. ஆக்கங்களுக்கான மூலப்பொருள்களை மனிதன் களிமண், கல், சுதை, உலோகம், மரம் ஆகியவற்றிலிருந்து பெற்றுள்ளான். கிறிஸ்து சகாப்தத்திற்கு முந்திய புராதன காலத்தில் வாழ்ந்த மனிதன் உருவாக்கிய அதிசயங்கள் ஏழு என்று வழமையாகப் பட்டியலிடப்படுகிறது. அவற்றுள் ஒன்றுமாதிரி இன்றும் நிலைத்து நிற்கிறது. ஏனையவை அழிந்துவிட்டன. கீசா பிரமிட் (GIZA PYRAMID) என்று அழைக்கப்படும் இப் பிரமாண்ட அமைப்பு எகிப்து மன்னன் கூபு (KHUFU) வின் கல்லறையாகக் கட்டப்பட்டது. இறையைக்கு 5000 வருடங்களுக்கு முன் கட்டப்பட்ட இப் பிரமிட் உலகின் மிகப் பெரிய கல்லறை என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. பிரமிட் என்பது சதுர வடிவிலான அடித்தளத்தில் நாண்கு பக்கமும் முக்கோணமாக உயர்ந்து உச்சியில் ஒன்று சேரும் உருவ முடையது. இப்பிரமிட்டின் அடித்தளம் 13 ஏக்கராகும். 2,500,000 நன்கு வெட்டிச் செதுக்கப்பட்ட கற்கள் இதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதன் உயரம் 451அடி. ஒவ்வொரு கல்வின் எடை இரண்டரைத் தொன். எகிப்தின் கீசா என்ற இடத்தில் இருப்பதால் அது கீசா பிரமிட் எனப்படுகிறது. அடுத்த அதிசயம் பபிலோனின் தொங்கு தோட்டம் (THE HANGING GARDENS OF BABYLON) என்று அழைக்கப்பட்டது. 2,500 வருடங்களுக்கு முன்பு இரண்டாம் நெபூச்சாட்நெசர் மன்னன் (NEBUDCHADNEZZAR - II) தனது இளம் மனைவியின் மகிழ்ச்சிக்காக இதை அமைத்தார். பூப்போட்டில் நதியோரத்தில் 350 அடி உயர மண் குன்றை எழுப்பி அதில் வெட்டிய படிக்கட்டுகளில் ஒரு பூந்தோட்டத்தை உருவாக்கி அதற்கான நிர்வாகனை வசதியையும் செய்வித்தான். காலப்போக்கில் இத்தோட்டம் முற்றாக அழிந்துவிட்டது. ஆனால் 1920 இல் ஜோர்மன் புதைபடிவ ஆய்வாளர் ரொபேட்

களத்தில் வீழ்ந்த எதிர்நாட்டுப் படைவீனருக்குப் பூரண இராணுவமரியாதை அளிப்பதும், உடலைப் பக்குவமாக அலவன் நாட்டிற்கு அனுப்புவதும் உலகின் போரியல் மரபு. அதே போல் ஒரு நாட்டை ஆக்கிரமிக்கும் இராணுவம் அடிக்ருக்கும் இடு நிலங்களையும் போர் வீரர்களின் கல்லறைகளையும் குறை விடாது பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்புடையதாகும்.

கோல்டேவே (ROBERT KOLDEWEY) தோட்டம் இருந்த இடத்தை அடையாளம் கண்டுள்ளார். கிறித்தவத்திற்கு முந்திய கிரேக்க மதத்தின் முழுமுதற் கடவுளர் சோயிசின் (ZEUS) 40அடி உயரமான சிலை கி.மு 456இல் கிரேக்க நாட்டின் ஒலிம்பஸ் என்னும் இடத்தில் நிறுவப்பட்டது. மரத்தால் செய்யப்பட்ட இச்சிலை தங்கத் தகடுகளால் போர்த்தப்பட்டது. வைரக் கற்களால் அணி செய்யப்பட்டது. கி.பி.475 இல் பெருந்தியினால் பாதிக்கப்பட்டு அழிந்துவிட்டது. சிலையின் அடிப்பாகம் ஒலிம்பிக் விளையாட்டுப் போட்டிகள் நடக்கும் திடலுக்கு அருகாமையில் காணப்படுகிறது. இன்றைய துருக்கி நாட்டின் கரையோரத்தில் வேட்டைக்காரர்கள், காட்டுவாசிகள், கன்னிப் பெண்கள் ஆகியோரின் காவல் தெப்பொளையான டயானாவின் கோயில் கி.மு. நாலாம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டது. இப் பெண் தெய்வத்தின் அணிகலன்களாகப் பெருமளவு தங்க, வைர நகைகள் சாற்றுப் பட்டிருந்தன. புராதன உலகின் நான்காவது அதிசயமான டயானாவின் கோயில் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிட்டது. மத்தியதரைக் கடலின் ஒரு பகுதியான ஏஜீயன் (AEGEANSEN)கடலிலுள்ள

ரோடஸ் (RHODES) தீவின் துறைமுகத்தில் 100 அடி உயரமான வெண்கலச் சிலை சூரியக் கடவுளுக்கு கி.மு 280 இல் எழுப்பப்பட்டது. இது 56 வருடங்கள் மாதிரி தனது பீடத்தில் நின்றது. கி.மு.224 இல் நிகழ்ந்த நில நடுக்கத்தின் போது அது தரையில் வீழ்ந்தது. பல நூற்றாண்டு காலமாக அப்படியே கிடந்த சிலையை கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டில் உலோக வர்த்தகர்கள் பகுதி பகுதியாக விற்றுவிட்டார்கள். வெளிச்ச வீடுகளின் முன்னோடி என்று வரிணிக்கப்படும் எகிப்தின் அலெக்சாந்திரியா துறைமுகத்திற்கு அருகாமையிலுள்ள பாரோஸ் (PHAROS) தீவில் கி.மு285க்கும் கி.மு247க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் கட்டப்பட்டது. 400அடி உயரமான அதன் உச்சியில் இரவு பகலாக வெளிச்சம் எரிந்தபடி இருக்கும். ஒளியை வெகுதூரம் பரப்புவதற்காக உலோக அடிகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன. கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டு வரை அது கடலோடிகளுக்கு உதவிக்கொண்டிருந்தபின் பாரோஸ் தீவு ஒரு நில நடுக்கத்தால் பாதிக்கப்பட்டபோது கடல் நீரில் மூழ்கிவிட்டது. சிறந்த வேலைப்பாடுகள் நிறைந்த பாரிய கல்லறையை மொசோலியம் (MAUSOLEUM) என்று அழைப்பது

லிருந்து கல்லறையின் பருமன், அழகிய வேலைப்பாடு போன்ற விவரங்களை நிபுணர்கள் கணிப்பீடு செய்துள்ளனர். இதில் கூறப்பட்ட புராதன கால அதிசயங்கள் அனைத்தும் எகிப்து, கிரேக்கம், துருக்கி ஆகிய இன்றைய நாட்டுத் தரைப்பரப்பில் காணப்பட்டன. வேறு இடங்களில் அது போன்றவை இல்லையா என்ற கேள்வி எழுகிறது. தெற்கு இங்கிலாந்தின் சோல்ஸ்பெரி பெருவெளியில் (SALISBURY PLAIN) புராதன கால நடுக்கங்கள் காணப்படுகின்றன. உள் வட்டம் வெளி வட்டமாக மிக உயரமான வெட்டுக் கற்கள் நடப்பட்டு அவற்றின் மேற்பகுதியில் குறுக்குக் கற்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை ஸ்ரோன் கென்ஜ் (STONEHENGE) என்று அழைக்கப்படுகின்றன. 3500 - 4000 வருடங்களுக்கு முன் செல்நஸ் (CELTIS) என்ற ஆதி மக்கள் இளம் இதை அமைத்திருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. அமைப்பின் நோக்கம் பற்றிய தர்க்கம் நிலவுகிறது. இறந்தோரைப் புதைக்கும் இடமாகவோ அல்லது இறந்தோருக்கான வணக்கத்தலமாகவோ இருக்கலாம் என்று நம்பப்படுகிறது. நேரக்கணிப்பிற்காக இக்கற்கள் வட்டம் வட்டமாக நடப்பட்டிருக்கலாம், அத்தோடு கோள்களின் நகர்வை அவதானிப்பதற்காகவும் இருக்கலாம் என்றும் சொல் கிறார்கள். இன்றும் இவை நிலைத்து நிற்கின்றன. கல்லறைகளைப் பொறுத்தவரில் மிகப் பிரமிப்பூட்டும் வகையானதொன்று 1974ஆம் ஆண்டு சீனாவின் சாங்க்சி (SHAANXI) மாநிலத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது. விவசாயிகள் கிணறு வெட்டும் போது 7400 வரையிலான கட்டமண் போர் வீரர்கள் மற்றும் குதிரைகள், போருக்குப் பயன்படுத்தும் தேர்கள் (CHARIOTS) என்பன மண்ணில் புதைக்கப்பட்டிருந்ததைக் கண்ணுற்றார்கள். அவர்கள் கொடுத்த தகவலின் அடிப்படையில் சீன அறிஞர்கள் இத்தனை யையும் மீட்டார்கள். துண்டு துண்டாகப் பல மன்னர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்ட சீனாவை முதன் முதலாக ஒன்றிணைத்தவர் சீனச் சக்கரவர்த்தி யிங்செங். அவர் முழுச் சீனாவையும் தனது ஆட்சிப்படிவில்

கொண்டு வந்தபின் தனக்குத் தானே சூட்டிய பட்டம் குவின் சீ குவாங் டி (QIN SHI HUANG DI)அதாவது சீனின் வம்சத்தைச் சேர்ந்த முதலாவது சீனச் சக்கர வர்த்தி என்று பொருள். இவருக்குப் பின் ஆட்சிக்கு வந்த யோசாங்கனும் இப்பட்டத்தைத் தமதாக்கியுள்ளனர். பல நூற்றாண்டுகளாக நிலவிய சீன அரசு முறையை நிறுவியவர் என்று முதலாவது குவின் சீ குவாங் டி சிறப்பிக்கப்படுகிறார். முழு நாட்டிற்கும் ஒரே சீன எழுத்து, சட்டம், நாணயம், நெறுத்தல் அளவை ஆகியவற்றைப் புகுத்தியவரும் அவர்தான். இவருடைய அதிகார வீச்சு கி.மு.246இல் ஆரம்பிக்கிறது.

தனது ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் தனது எதிரிகளையும் ஆணையை மீறுவோரையும் மிகவும் கொடுமையாகத் தண்டித்தார். உயிரோடு மண்ணில் புதைக்கும் தண்டனை வழக்கத்தை அறிமுகம் செய்தார். கி.மு.260இல் சாபோ (ZHAO)மன்னனைப் போரில் வென்றபின் அவனுடைய 400,000 படையினரை உயிரோடு புதைத்தார் என்று சீன ஏடுகள் சொ்புகின்றன. அவர் தன்னுடைய கல்லறையை உருவாக்கும் போது இந்த முறையைப் பின்பற்றவில்லை. மாறாக சுட்ட மண் சிலைகளைச் செய்து தனது கல்லறையை அருகாமையில் புதைக்க உத்தரவிட்டார். இரு பெரிய நீள் சதுரக் கிடங்குகளில் 7400படையினர் போருக்குத் தயாரான நிலையில் நிறுத்தப்பட்டனர். ஒவ்வொரு மண் சிலையில் உயரம் 5அடி 11அங்குலம். குதிரைகளும், தேர்களும் அவ்வாறு தத்ருமமாகச் செய்யப்பட்டன. இவற்றை செய்து முடிக்க முற்படும் தியாறு வரும் பிடித்தது. 7000வரையிலான தொழிலாளர்கள் உருவாக்கப் பணி வில் ஈடுபட்டனர். பணி காலத்தில் இறந்தோரின் சடலங்கள் சற்றுத் தூரத்தில் புதைக்கப்பட்டன. இதில் வியப்பு என்ன வென்றால் 1974இல் தற்செயலாகக் கண்டு பிடிக்கப்படும்வரை சுட்டமண் போர்வீரர்கள் பற்றிய செய்தியை ஒருவராவது அறியா திருந்ததுதான். நிகழ் உலகின் அதிசயமான சீனப் பெருஞ்சுவருக்கு நிகரான புகழ் இதற்கு உண்டு. ஏறத்தாழ 2000 வருடங்களுக்கு முன் இந்தச் சிலைக்குத் திட்டப்பட்ட வர்ணங்கள் இப்போதுதான் சற்று மங்கியுள்ளன. இதுவும் இன்னுமோ அதிசயம்.

ஏறக்குறைய 2500வருட வரலாறு உடைய தமிழ் இலக்கியத்தில் கி.மு.500 தொடக்கம் கி.பி.200வரையான காலத்தை சங்க இலக்கியகாலம் என்கிறோம். சங்க இலக்கிய காலத்தில் இறந்தோரைப் புதைத்தார்கள் அல்லது எரித்தார்கள் என்பதை இலக்கியக் குறிப்புகள் மூலம் அறிகிறோம். களத்தில் விழ்ந்த வீரருக்கு நடுகல் நாட்டி தெய்வமாக வழிபடும் வழக்கும் தமிழரிடம் இருந்தது. நடுகல்லில் வீரன் பெயரும் வாழ்க்கைக்குறிப்பும் பொறிக்கப்பட்டன. நடுகல் நாட்டி வழிபாடு நடத்துவது பற்றி அகநானூறு, பாடல் 67

“நல்லமர்க் கடந்த நாணடை மறவர், பேரும் வீடும் எழுதி அதர்தேறோம் பீலி சூட்டிய பிறங்கு நிலை நடுகல்” என்று கூறுகிறது.

விழ்ந்த வீரன் பற்றிக் கூறும் புரப்பொருள் வெண்பாமாலை “எய்யோல் கிடந்தான் என் ஏறு” என்கிறது. (எய் - அம்பு) சங்க இலக்கியம் குறிப்புணர்ந்தும் நடுகல் இப்போதுதான் முதன் முறையாகக் கிடைத்துள்ளது. தேனி மாவட்டத்திலுள்ள புலிமாள் கோம்பை எனும் சிற்றூரில் முன்று சங்க கால நடுகற்கள் எடுக்கப்பட்டன. 2300 வருடப் பழைமையாய்ந்த தமிழ்ப் பிரம்மி எழுத்தில் அதில் வீரரின் பெயர் முதலியன பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. ஒரு கல்லில் “கூடல் ஊரில் நடந்த ஆகோள் போரில் உயிரிழந்த பேடு தீயின் அந்தவன்” என்பானுக்கு எடுத்த கல் என்ற செய்தி பழையதமிழில் சொல்லப் பட்டுள்ளது. இந்திய உட்கண்டத்தில் கிடைத்த நடுகற்களில் இம்முறையில் மிகப் பழையவனாகக் கருதப்படுகின்றன.

களத்தில் விழ்ந்த எதிரிநாட்டுப் படையினருக்குப் புரண இராணுவ மரியாதை அளிப்பதும், உடலைப் பக்குவமாக அவன் நாட்டிற்கு அனுப்பிவைப்பதும் உலகின் போரியல் மரபு. அதேபோல் ஒரு நாட்டை ஆக்கிரமிக்கும் இராணுவம் அங்கிருக்கும் இரு நிலங்களையும் போர் வீரர்களின் கல்லறைகளையும் குறைவிடாது பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்புடையதாகும்.

முதலாம் இரண்டாம் உலகப் போர்களில் பெல்ஜியம், பிரான்சு ஆகிய நாடுகளில் இறந்த ஜேர்மன் படையாட்களின் கல்லறைகள் காணப்படுகின்றன. ஜேர்மன் படையினர் வெளிப்பேற்றப்பட்டாலும் அவர்கள் விட்டுச் சென்ற கல்லறைகள் மிகவும் சிறப்பாக இருந்த நாடுகளால் பேணப்படுகின்றன. தமிழீழ மண்ணை நிவிரச இராணுவ நடவடிக்கை மூலம் ஆக்கிரமித்த சிங்களப் படைகள் முதல் வேலையாக புலி மாவீரர்களின் துயிலும் இல்லங்களையும் நினைவுத்தூபிகளையும் சேதப்படுத்தினார்கள். சமாதான காலத்தில் விடுதலைப் புலிகள் அவற்றை மீண்டும் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவந்துள்ளனர்.

கோப்பாய் துயிலும் இல்லத்தில் ஒரு பக்கலில் குவிக்கப்பட்ட கல்லறைச் சிதைவுகளினால் பின்வரும் வாசகம் தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது. “1995ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர் சிறிலங்காப் படையினர் இங்கே உறங்கிய எம் மாவீரச் செல்வங்களின் கல்லறைகளைச் சிதைத்து அழித்தனர். அந்தக் கல்லறைச் சிதைவுகள் இங்கே சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. சில நொடிப் பொழுதுகள் சிரம் தாழ்த்துவோம்” சிறிலங்கா இராணுவத்தின் காட்டுமிராண்டித் தனமும் வெறிப்போக்கும் இன்னும் ஓயவில்லை. வடமராட்சி எள்ளள்குளம் மாவீரர் துயிலும் இல்லம் 2006 செப்டம்பரில் மூன்று தடவை சேதமாக்கப்பட்டுள்ளது. கற்றுமதிலில் பொருத்தப்பட்டிருந்த மின் குமிழ்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டன. துயிலும் இல்லத்தின் பெயர்ப்பலகை உடைத்து எறியப்பட்டது. நமையாயில் கதவு நிரந்தரமாக இராணுவத்தினரால் திறந்து விடப்பட்டுள்ளது. கட்டாக்காலி மரங்கள் துயிலுமில்லப் புந்தோட்டத்தை அழித்துவிட்டன.

அத்தோடு நின்றுவிடாது சிலை உடைப்பு, சிதைப்பு ஆகியவற்றிலும் சிங்களப் படையினர் இன்னும் ஈடுபடுகின்றனர். நெல்லியடி மகாவித்தியாலய வளாகத்தினுள் எழுப்பப்பட்டிருந்த முதலாம்

களத்தில் இறந்த சிங்களப் படையினரின் உடல்களை ஏற்க மறுப்பது அல்ல ஏற்கத்தாயங்குவது பற்றிய சர்ச்சை சிறிலங்காவில் நிலவுகிறது. சிறிலங்கா வெளிவிவகார அமைச்சு முன்னர் அதி காரி கே. கொடகே, டெயிலி மிரர் பத்திரிகைக்கு எழுதிய கடிதத்தில் (DAILY MIRROR 2005 FEBRUARY 21) “புலிகள் எம்மை மீண்டும் மீண்டும் கேட்டபோதும் நாம் ஆணையிடுவார் சமரில் இறந்த எமது படையினரின் உடல்களை ஏற்கமறுத்துள்ளோம். இது பற்றி நான் ஒரு முத்த அரசியல்வாதியைக் கேட்டபோது, அவ்வளவு எண்ணிக்கையில் உடல்கள் கொழும்புக்குக் கொண்டு வரப்பட்டால் அரசு விழுகிறோம் என்று பதிலளித்தார். இறந்தோர் காணாமல் போனோர் பட்டியலில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பன்சுல மதச்சபைக்குள் ஒன்றுமே கிடைக்காது.”

ஜப்பான் தலைநகர் டோக்கியோவில் ஜப்பான் இதுவரை ஈடுபட்ட இராணுவ நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் இறந்த 2.5மில்லியன் படையினரின் ஆதம் அஞ்சலிக்காக நிறுவப்பட்ட யசுகினி நினைவாலயம் இருக்கிறது. (YASUKUNI SHRINE) இரண்டாம் உலகப் போரில் போர்க்குற்றாளர்களாகக் காணப் பட்டு மரணத்தண்டனை நிறுவேற்றப்பட்ட 14 ஏ கிளாஸ் (A CLASS)போர் குற்றவாளிகளின் ஆதம்மாக்களுக்கும் இக்கோயிலில் அஞ்சலி செலுத்தப்படுகிறது. ஜப்பானியப் படையெடுப்புக்களால் பெரும் பாதிப்படைந்த சீனா, கொரியா ஆகிய நாடுகள் இதற்குக் கரும் ஆட்சேபம் தெரிவிக்கின்றன.

நாசி ஜேர்மனி படுகொலைசெய்த ஆறு மில்லியன் யூதர்களுக்கான உத்தியோகபூர்வ நினைவாலயம் இங்கே அர சீனாவில் ஜெருசலேம் நகரில் திறக்கப் பட்டுள்ளது. அதன் பெயர் யாத் வானம். டைபின் வானம், இசையா, அத்தியாயம் 56, பாடல் 5இல் “நான் அவர்களுக்கு எதுது விட்டால் எதுது சுவர்களுக்குள் ஒரு நினைவாலயமும் பெயரும் தருவேன்” என்ற வரி வரக்கிறது. ஈபுரு மொழி நினைவாலயமும் பெயரும் என்ற சொற்கள் யாத் வானம் எனப்படுகின்றன. இது ஆங்கிலத்தில் அப்படியே YADVASHEM எனப்படுகிறது. நினைவு மண்டபம், நினைவுச் சிற்பம், கலைக்கூடம், ஆவணக் காப்பகம், நாசிகள் கொன்ற யூதர்களின் விவரம் அடங்கிய பகுதி, கல்வி நிலையம், ஆராய்ச்சி நிலையம் என்பன யாத் வானத்தில் அடங்குகின்றன. உயிராபத்தை யும் பொருட்படுத்தாது யூதர்களைக் காப்பாற்றிய யூதர்கள் அல்லாதோர் பட்டியல் இங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பெருமக்கள் “தேசங்களின் நீதியானோர்” (RIGHTS AMONG THE NATIONS) என்று கௌரவிக்கப்படுகின்றனர். இல்லறோடுக்குச் செல்லும் உலகத் தலைவர்கள் யாத் வானம் சென்று மரியாதை வணக்கம் செலுத்துகிறார்கள். பல நூற்றாண்டு காலம் நிலவிய கிறிஸ்தவ - யூத முரண்பாடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் நோக்கில் 2000 மார்ச்சு 23ஆம் நாள் இரண்டாம் அருளப்பர் சின்னப்பர் யாத் வானம் செலுத்தும் வருகைத்தந்தார். 1948இல் இங்கே நூடு

கின்றன. முன்னர் ஜப்பான் பிரதமர் கொய்சுமி வணக்கம் செலுத்துவதற்காக அங்கு அடிக்கடி சென்று வந்தார். இதனால் சீன ஜப்பான் உறவுகள் கசப்படைந்தன. நான் அங்கே செல்லுவது எனது நாட்டின் உள்விவகாரம், நிறுவப்பட்டபோது கத்தோலிக்க மதமும் அதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது நினைவிருக்கலாம். பாபாயின் விஜயத்தோடு முரண்பாடுகளுக்கு முடிவு கட்டப்பட்டது. வியட்நாம் போரில் உயிரிழந்த அமெரிக்கப் படையினருக்குத் தலைநகர் வாஷிங்டனில் ஒரு பிரத்தியேக நினைவுச் சின்னம் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. 1982 நவம்பர் 13ஆம் நாள் அது நாட்டிற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டது. தலைநகரின் முக்கிய பூங்கா ஒன்றில் முன்று ஏக்கர் நிலம் நினைவுச் சின்னம் வைப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ட எழுத்துப்போல் இரு கருங்கற் சுவர்கள் நினைவுச் சின்னமாக நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. திறந்த வெளியில் நிற்கும் இரு சுவர்களின் மொத்த நீளம் 246அடி 9 அங்குலம். சுவர்களுக்கான கருங்கற்கள் இந்தியாவின் கர்நாடகா மாநிலத்தில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு அமெரிக்காவின் வேர்மொன்ட் (VERMONT) மாநிலத்தில் செப்பனிடப் பட்டுள்ளன. உயிரிழந்த 58,159 படையினரின் பெயர்கள், இறந்த திகதி வாரியாகச் சுவரில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவர்களுடைய இராணுவ அணி, பதவி, விருதுகள், பதக்கங்கள் போன்ற விவரங்கள் இதில் பொறிக்கப்பட்டவில்லை. இரு சுவர்களுள் அடுத்ததுக் காட்டு பனிங்குபோல் மிணுக்கப்பட்டுள்ளது. சுவரின் உள்ளிள் நன்கு தெரியும் விதத்தில் சுவரைப் பனிங்காக்கி உள்ளனர். பெயரைப் படிப்பவரும் பெயருக்குரியவரும் ஒருவரே என்ற தத்துவ விளக்கமாகப் பனிங்குச் சுவர் விளங்குகிறது. நினைவுச் சின்ன வரலாற்றில் வியட்நாம் வீரர்களுக்கான நினைவுச் சுவர் மிகவும் வித்தியாசமானது.

கோப்பாய் துயிலும் இல்லத்தில் ஒரு பக்கலில் குவிக்கப்பட்ட கல்லறைச் சிதைவுகளினால் பின்வரும் வாசகம் தமிழ், ஆங்கில மொழிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

“1995ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னர் சிறிலங்காப் படையினர் இங்கே உறங்கிய எம் மாவீரச் செல்வங்களின் கல்லறைகளைச் சிதைத்து அழித்தனர். அந்தக் கல்லறைச் சிதைவுகள் இங்கே சேகரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. சில நொடிப் பொழுதுகள் சிரம் தாழ்த்துவோம்”

கலாநிதி க.சோமால்கந்தன்

வது கரும்புலி மாவீரன் கப்டன் மில்லரின் திரு உருவச் சிலை உடைத்து விழ்த்தப் பட்டுள்ளது. 2006 ஆகஸ்து 23ஆம் நாள் இரவு 11.30 மணியளவில் உட்புகுந்த படையினர் இந்த அநாகரிகச் செயலைச் செய்துள்ளனர். செப்டம்பர் 4ஆம் நாள் எல்லை ஆதி கோவிலடியில் நிறுவப்பட்ட தமிழக முதல்வர் எம்.ஜி.ஆர் சிலைமீது இரவு ஊரடங்கு அமுலில் இருந்தவேளை யில் கழிவு எண்ணெய் ஊற்றியுள்ளனர். இந்தியத் தூதரகம் ஊடாக விடுக்கப்பட்ட ஆச் சரிக்கைக்குப்பின் அதே படையினர் அதி கோவிலடி மக்களைக்கொண்டு எம்.ஜி.ஆர் சிலையைச் சுத்தப்படுத்தியுள்ளனர். அண்மையில் சம்பூரை ஆக்கிரமித்த சிங்களப் படையினர் அனைத்து இந்து, கிறிஸ்தவ ஆலயங்களையும் நிர்புலமடக்கியுள்ளனர். சம்பூரில் புதிதாக ஒரு புத்தர் சிலையும் அரசமரக் கன்று நடப்பட்டதுள்ளது.

அதில் வெளியார் தலைபீடு இருக்கக் கூடாது என்கிறார் கொய்சுமி. யசுகினி என்றால் ஜப்பான் மொழியில் அமைதி நிலவும் இடம் என்று பொருள். ஷினரோ மது ஆசார்ப்படி பேணப்படும் யசுகினி ஆலயம் உள்நாட்டிலும் அபல்நாடுகளிலும் கரும் உணர்வலைகளை எழுப்புகிறது. 1868ஆம் ஆண்டு தொடர் ஷினரோ ஜப்பான் தேசிய மதமாக இடம் பெறுகிறது. ஜப்பான் நாட்டு வர்த்தகப் பிரமுடிகள் சீனாவில் பெருமளவு முதலீடுகள் செய்த காரணத்தால் அதனோடு நல்லுறவைப் பேண விருப்புகின்றனர். யசுகினி கோயிலை டோக்கியோவில்ருந்து பிற்தோர் உட்புற நகருக்கு மாற்றும் யோசனையை அவர்கள் முன்வைக்கின்றனர். சில அர சியல் வாதிகளும், பத்திரிகை முதலாளிகளும் இதற்கு ஆதரவளிக்கின்றனர். ஷினரோ மதமீடம் சாதகமான பதில்

“டொக்டர் மயக்கமருந்து குடுக்காத்தீக... கிபிர் வாறான்” வெளியில் நின்று பணியாளர் ஒருவர் சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்திலுள்ளே எட்டிச் சொல்கின்றார். சத்திரசிகிச்சைக்காகத் தேர்ந்த நோயாளியொருவர் சத்திரசிகிச்சைக்கான வெசையில் படுக்கவைக்கப்பட்டு சிகிச்சை ஆரம்பிக்க இருக்கையிலேயே இவ் அவசர தகவல் சொல்லப்பட்டது. அத்துடன் அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் ஒத்திவைக்கப்பட்டது. மாடியில் நின்று மருந்துவர்கள், பணியாளர்கள், நோயாளிகள் அனைவரும் கீழ்த்தளம் நோக்கி இறங்கி ஒத்தொடங்கி விட்டார்கள். கீழே சிகிச்சை பெறவந்தவர்களும் ஏனையவர்களும் வெளியே சென்றுவிட்டார்கள். விண்ணை இரையும் கிபிர் விமானங்கள் எல்லோர் முகங்களிலும் மரணப்பதைத் தோற்றுவிக்கின்றது. மக்கள்வாழ் பெருநிலம்பரப்பின் பிரதான நகரமே அல்லோலகல்லோலப்பட்டது. சிறிபிடிநேர விமானப்பறப்பு ஒரு மக்கள் சமூகத்தின் வாழ்வியக்கத்தையே மறுவழமாய்ப் புரட்டிப்போட்டது. மருந்துவமணை, பாடசாலை, கோயில், குளம் என்றல்லாமல் எங்குமே மக்கள் சிதறியோடுகின்றனர். குண்டு விழூத்தோ இல்லையோ எல்லோருக்கும் குலப்பன் எடுக்கின்றது. சத்தம் மறைந்தவுடன் ‘அப்பாடா’ என நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகின்றனர். சொல்லவேண்ணா மனக்கிலேசமும் உணர்வுக் குழப்பமும் அடைகின்றனர். இவ்வளவும் ஏன்? தாங்கள்

பாம்பும் புழுத்துட்டோம், இதுவும் முகமாலைமல்தான் நடந்தது.” நோயாளியை அணைமிக்கும் இடைநேரத்தில் மொல்லி முடிக்கின்றார். மரிசோதித்ததில் பாம்புக்கடிக்கு இலக்கானவர் ஆபத்தான நிலையில் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தினார். மயக்கமருந்து விட்டான், சுவாசத்திற்குக் கஸ்தப்படுகின்றான். சிகிச்சைக்கான குறிப்புகளை எழுதியவர் அந்நோயாளியையும், தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் அனுமதிக்கும்படி கூறுகின்றார்.

தொடராக அடுத்தடுத்து வந்த காயங்களுக்கு சிகிச்சையளித்ததால் மருந்துவர்கள் கணைப்படைந்திருந்தார். உணர்வுகள் மறைந்துவிட்டது போன்ற பிரமையம் ஏற்பட்டது. “ஏனையவர்கள் போல் எங்களால் மனித வாழ்க்கையைப் பார்க்கமுடியாது போலும்” எனத் தன்னுள் எண்ணிக்கொள்கிறார். விளாந்துவரும் வாணசச்சத்தம் கேட்கிறது. இன்னொரு காயத்திற்கு சிகிச்சையளிக்கத் தன்னை உள்ளீதியாகத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்கிறார். அதுவும் ஒரு ‘சினைப்பர்’ குட்டுக்காயம் தான். துப்பாக்கி ரவை விழைந்துகொண்டு முள்ளந்தண்டை தாக்கிவிட்டது. இடுபிறகுக்கீழ் உணர்வு இழக்கப்பட்டுவிட்டது. வாயிறைத்திறந்து உமிக்காப்பு சத்திரசிகிச்சை செய்யப்படுகின்றது. அதற்குள் சில

போராளியை அனுமதித்திருந்த படுக்கைக்கு இருகில் வரும்போது அடுத்த நாளே அவன் இறந்துவிட்டதை நினைவுபடுத்துகின்றார். பக்கத்துப் படுக்கையில் இருந்த பாம்புக்கடிக்கு இலக்கான போராளி இன்னொரு விடுதிக்குத் தொடர் சிகிச்சைக்காக மாற்றப்பட்டிருந்தார். அருகிருந்த கட்டிலை அவதானித்தவர் துணுக்குற்றார். அதில் பார்த்தவுடன் தூக்கி முத்தமிடவேண்டும் போல் தோன்றும் அழகான எட்டுமாதப் பாலகன் ஒருவன் நித்திரை இடுபின் கீழ் உணர்விழந்த வயிறறுக்காயப் போராளி படுத்திருக்கின்றார். அவருக்கு அருகில் நான் குவையது மதிக்கத்தக்க அழகான சிறுமி ஒருத்தி நிற் கின்றார். சிறிது கவலைதோய்ந்த முகத்துடன் காணப்படுகின்றார். “இவற்ற பிள்ளையள்தான் இரண்டுபேரும். பார்க்கவந்த இடத்தில் சின்னவர் நித்திரையென்றதால் கட்டிலில் வளத்திரிந்துக்கினம். தாய்வந்தவுடன் கூட்டிப்போயிடுவா” உதவி மருத்துவர் மெல்ல விளக்குகின்றார். அநாவசியமாக குழந்தைகளை விடுதியில் தங்க அனுமதிப்பதில்லை. இலகுவாக கிருமித்தொற்றுக்கு உள்ளாகிவிடுவார்கள் என்பதால். இவர் எதுவும் கதைக்காமல்

மீண்டும் தயங்கியவாறே கேட்கின்றான். “ஏன் என்ன அவசரம் ரெண்டு நாள் பாத்துப் போகலாம் தானே” எனக் கேட்கின்றார். “இல்லை... அண்ணா வீரச்சாவு... விட்ட இன்னும் போகேல்...” கூறியவன் முடிக்க முதல் “எப்ப வீரச்சாவடைந்தார்?” என மருத்துவர் கேட்கிறார். “முந்தநாள் நான் வந்த அண்டொதான் தலையில் காயப்பட்டு வந்தவர்...” ஏதோ போதித்த மருத்துவர் கேட்கின்றார், “உங்களுக்கு பக்கத்துக் கட்டில்ல்தானே இருந்தவர். அப்ப தெரியாதா?” “இல்லத் தெரியாது. அப்ப எனக்கு மயக்கம் தெளியேல்லை. அதுக்கு முதல் ஆன் வீரச்சாவடைந்துவிட்டார். நான் இங்க இருக்கிறது விட்டுக்காரருக்குத் தெரியாது” கூறிமுடிக்கையில் அவன் கண்கள் பனிக்கின்றன. ஏனோதோ தாக்குண்டவர் போல அவனையே பார்த்தவரை சிறிதுநேரம் நிற்றுகிறார். “திருமணம் ஆனவா...” இப்பொழுது இவர் தயங்கியபடியே கேட்கின்றார். அவரது தொனியில் ‘இல்லை’ எனும் பதிலை எதிர்பார்த்து தெளிகின்றது. “ஓம் மூன்றுவயதில் ஒரு மகன் இருக்கிறா, அண்ணனிக் இப்ப பெறுமாதம்...” அவன் கூறிமுடிக்கத் தனது கால்கள் உறுதி தளர்வதாக உணர்கிறார். அருகிருந்த கட்டிலின்

“ தொடரும் பயணம் ”

“இவற்ற பிள்ளையள்தான் இரண்டு பேரும். பார்க்க வந்த இடத்தில் சின்னவர் நித்திரையென்றதால் கட்டிலில் வளத்திரிந்துக்கினம். தாய்வந்தவுடன் கூட்டிப்போயிடுவா” உதவி மருத்துவர் மெல்ல விளக்குகின்றார். அநாவசியமாக குழந்தைகளை விடுதியில் தங்க அனுமதிப்பதில்லை. இலகுவாக கிருமித் தொற்றுக்கு உள்ளாகி விடுவார்கள் என்பதால். இவர் எதுவும் கதைக்காமல் நோயாளியின் குறிப்பேடுகளை எடுத்துப் பார்த்துப் பார்க்கின்றார். தேவையானவற்றைக் குறித்துக் கொள்கின்றார். “இந்தப் பிள்ளைக்கு விளங்குமா? இனித்தன்ர அப்பா தன்னுடன் ஓடிப்பிடித்து விளையாட முடியாது என்பது...”

இம்முறை தப்பிவிட்டோம் என்றும் நினைப்பார். அல்லது தொடர்ந்து தப்பி வாயமுடியுமா எனும் சந்தேகம் ஏற்படுத்திய தனிப்பா? அல்லது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இலக்குகளாக மக்களும், அவர்களின் வாழ்வாதார இடங்களும் தாக்கப்பட்டதன் விளைவா?

சிலமணிநேரமாக மருத்துவமனையின் நிலையையும், தமிழர்களின் தலைவிரியையும் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார் அம் மருத்துவர். அவருக்கு சில நாட்களின் முன்னர் அனுமதிக்கப்பட்ட காயக்காரர்களின் குரபகம் வந்தது. முகமாலையில் எதிரி மேற்கொண்ட ‘சினைப்பர்’ தாக்குதலில் தலைக்காய்த்துடன் ஒரு போராளி கொண்டு வரப்பட்டிருந்தான். அவனது மூளையின் ஒரு பகுதி வெளித்தெறித்தது. அவன் சுயநினைவு அற்ற நிலையில் சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் இடையில் உழன்றுகொண்டிருந்தான். பூரண மயக்க மருந்து கொடுத்து சத்திரசிகிச்சை செய்வதில் ஆபத்து அதிகம் எனக் கருதப்பட்டது. ஆதலால் காயத்தை அண்டிய பகுதியில் விறைப்புரி மருந்து ஏற்றப்பட்ட சத்திரசிகிச்சை செய்யப்படுகின்றது. “ஆன் தப்பமா? இல்லையா?”, எதுவும் சொல்லமுடியாது. பெரும்பாலும் இறந்துவிடுவார். இறந்தாலும் நல்லதுதான். தப்பினாயும் இவ்வளவு முன்பத்திரி செயற்பாட்டமுடியாது. பழைய குரபகங்கள் பெருவது கடினம். வந்தாலும் உடலில் வரும்புரி இயங்க மறுக்கும். அல்லது கட்டுப்பாடின்றி இயங்கும்... சிகிச்சை முடிந்த பின்னரும் யோசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார். “டொக்டர் பாம்பு கடிக்க ஒரான் வந்திருக்கு” உதவி மருத்துவர் கூறுகின்றார். முதற் காயக்காரை தீவிர சிகிச்சைப்பிரிவிற்கு அனுப்பும்படி பணித்துவிட்டு அப்போராளியைப் பார்க்கப் போகின்றார். “நல்ல மறைந்தானே! பங்கருக்குள்ள வெள்ளம் வந்திட்டுதாம் அதோட

மணித்தியாலங்கள் கடந்துவிட்டிருந்தது. சத்திரசிகிச்சைக்குப் பின்னரான சிக்கல் தன்மைகளை மேலி உயிர்த்தப்படுவது என்பது அதிசயம்தான். அப்படித் தப்பினாலும் இவ்வளவு பழையபடி இயங்கமுடியாது. ஓடியபடித் திரியமுடியாது. இயற்கைக்கடன் கழிப்பது போன்ற அவசிய செயற்பாட்டிற்கும் இன்னொருவரில் தங்கியிருக்க வேண்டிவரும். பொதுவாக அவசர சிகிச்சையானது உயிர்ப்படுத்துடன் ஒரு மருத்துவரின் கடமை முடிந்துவிடுவதில்லை. காயமுற்ற வலுவிழந்தவனைத் தொடர்ந்தும்

— தாயவன் —

உணர்வுபூர்வமாக அணுகவேண்டும். அவன் மாற்றுவாழ்க்கணைப் பெற்று பழைய நிலைக்குவர ஒத்துழைப்பு வழங்கவேண்டும். உதவி நிறுவனங்கள், துறைசார் அமைப்புகளிடையே ஒருங்கிணைப்பை மேற்கொள்ள வேண்டும். மருத்துவர்களின் பற்றாக்குறை, நோயாளிக் குத்த வளை உரிமைகள் பற்றிய போதிய விளக்கமின்மை என்ப பல காரணங்கள் இணைந்து அவனது இயலாத்தன்மையை அதிகரித்துவிடுகின்றது.

சத்திர சிகிச்சைகளுக்கு இடையேயான சிறுநேர இடைவெளியில் மன எண்ணங்களை ஒட்டுவிடுவருக்கு, கிபிர்ச் சத்தம் ஏற்படுத்திய அசாதாரண சூழ்நிலை சிந்திப்பதற்குச் சில மணிகளை ஒதுக்கிவிட்டிருந்தது. சூழ்நிலை ஓரளவு வழமைக்குத் திரும்பிவிட்டதை அவதானிக்கிறார். சத்திரசிகிச்சைக் கூடத்திலுள்ள பிரவேசிப்பதற்கு முன், விடுதிகளில் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பவர்களை ஒரு சுற்றுப் பார்வையிட்டிச் செல்கிறார். உதவி மருத்துவருடன் தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவிற்கு வருகின்றார். தலையில் ‘சினைப்பர்’ காயப்பட்டிருந்த

நோயாளியின் குறிப்பேடுகளை எடுத்துப் பார்த்துப் பார்க்கின்றார். தேவையானவற்றைக் குறித்துக் கொள்கின்றார். “இந்தப் பிள்ளைக்கு விளங்குமா? இனித்தன்ர அப்பா தன்னுடன் ஓடிப்பிடித்து விளையாட முடியாது என்பது...” எழுந்த கேள்வியை

மனதிலுள்ளேயே அடக்கிவிடுகின்றார். சிறுமியின் கன்னத்தை வாஞ்சையுடன் வருடிவிட்டு அப்பால் நகர்கின்றார். மற்ற விடுதிக்கு வருகின்றார். ஓரளவு குணமடைந்த, தொடர்ந்து சிகிச்சை தேவைப்படும் போராளிகள் அங்கு காணப்படுகின்றார்கள். கை, கால் இழந்தவர்களும், பாரிய சிறைவுக் காயங்களுக்கு உட்பட்டவர்களும், தங்கள் வலிமறுந்து ஓரளவு கலகலப்பாகவே காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் ஏற்படுதல் சத்தம் இவருக்குக் கேட்கின்றது. அது தனக் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தவே முகத்தில் மகிழ்வின் ரோககன் படர்கின்றது. இவர் விடுதியின் நுழைய சத்தம் அடங்குகின்றது. ஒவ்வொருவராகப் பார்வையிடக்கின்றார். பாம்புக்கடிக்கு இலக்கான போராளியையும் பார்க்கின்றார். “ஆசில நல்ல முன்னேற்றம். இன்னும் ரெண்டுநாள் நிண்டால் போதும்” என்று கூறி அடுத்த போராளியை நோக்கி நகர முற்படுகின்றார். “டொக்டர்...” எனத் தயங்கியபடியே இவன் அழைக்கின்றான். நின்று திரும்பியவன் என்று என்பதுவாகப் புருவம் உயர்த்தி வினாவுகின்றார். “நான் போகலாமா...”

ஒரத்தை மெல்லப்பிடித்து தன்னை நிலைநிறுத்திக்கொள்கிறார். கையுடன் கொடுத்துவிடவேண்டிய மருந்துகளைக் குறிப்பேட்டில் எழுதி விளக்கப்படுத்தி விடுகின்றார். “எனும் பிரச்சினையெண்டால் நேர இங்கவாங்கோ!” அனாதாப உணர்வுகளை வெளிக்காட்டி விரும்பாதவர் அடுத்த நோயாளிகளைப் பார்வையிடுகின்றார். மருத்துவரின் விடுதியைவிட்டு வெளியேறுகின்றார். “டொக்டர்...! வீரச்சாவடைந்தவரும், முன்னந்தண்டிடிவை காயப்பட்டவரும் மீள இயக்கத்தில் இணைந்தவையன். முதல் நடந்த சண்டையிலேயும் காயப்பட்டவையன், பிறகு ஏனோ இயக்கத்தில் இராது விலத்தி திருமணம் செய்திருந்தவையன். நாடு இருக்கிற நிலையில் அல்லமம் வாய்த்த போராளிகள் சேர்ந்தால் நல்லது என்றதால் திரும்பவும் சேர்ந்தவையன்” உதவி மருத்துவர் சற்று வேகமாகவே சொல்லி முடிக்கின்றார். அவர் கூறுவதைத் தலையாட்டுவதன் மூலம் தான் கேட்பதாக வெளிக்காட்டியவன், கடமையைத் தொடர சத்திர சிகிச்சைக்கூடம் நோக்கிச் செல்கின்றார்.

எழுதும் ஊர்களுே உருக்கீக்ச்யும் கவறகு இவர்

கொஞ்சம் முன்னர் வரையும்
இடியோடு இறங்கிய மழை
கொஞ்சம் ஆற
தூறல் போடுகிறது வானம்.
இப்போ பின்னேரம்
சந்தியா காலம்
மீண்டும் இடிமழைக்கான
அறிகுறியெறிகிறது
இருண்டிருக்கும் மேகம்.
ஊர்திரண்டு வரிசைகட்டி நிற்கிறது
பிள்ளைகள் உறங்கும்
தொட்டில்கள் முன்னே.
கார்த்திகை நாளின் கடைதிறவு காண
உருத்துடையோர் காத்திருக்கின்றனர்.
நேரம் நொடிகளாய்க் கரைய
ஒவ்வொருவராய்
வெளியேறி வருகின்றனர்.
தோழர்களே!
தோழியரே!
வழக்கமாகக் கல்லறை
வாசல் திறந்ததும்
ஒடிவந்து கைபற்றிப்
புன்னகைப்பீர்களே
வருடமொன்றின் மெனனம் கலைய
வார்த்தைகள் கொட்டிப்
புன்னகைப்பீர்களே
இன்றேன் சிரிக்காமலும்
ஏதும் பேசாமலும் ஏமாற்றுகின்றீர்?
கோபமா தோழர்களே
கோபமா தோழியர்களே
உங்கள் 'தாகம் தணிக்காப் பாவியர்'
என்றா
இத்தனை எடுத்தெறிவு?
ஈழத்தமிழருக்கு நிமிர்வையும்
ஆயிரம்கோடி
சூரியவெளிச்சமும் நல்கிய
மானப்பிறவிகளே
மறப்போமா உம்மை?
கூட்டுக்குள் கிடந்து குமைகிறது உயிர்
பூவள்ளிப் போட்டே
புண்ணாச்சு கைகள்
அழுதழுது நீர்வற்றிப் போனது
விழிக்கிணறு.
கண்மலரும் காலை ஒவ்வொன்றும்
வீரச்சாவுச் செய்தியுடன் தானே
விடிகிறது.
இமை மூடும்பொழுதும்
இடிவிழுத்திய செய்தியுடன் தானே
இருள்கிறது.
நிலவு முகம் திருத்திய பூங்குஞ்சுகளை
இழவு எடுத்துச் செல்கிறது நாளாந்தம்.
இன்னும் எத்தனை
காலத்துக்கென்றுதான் இது?

பத்துப்பரப்பில்
விதைக்கத் தொடங்கிய வயல்
இன்று ஏக்கர் கணக்காக நீள்கிறது.
விதைக்கக் குழிதோண்ட
வியர்க்கிறது நிலம்.
காற்றின் விழிகளிலும் கண்ணீர்.
வெள்ளையடித்த கல்லறைக்குள்ளே
பள்ளிகொள் கின்றனர் பரமத்துமாக்கள்.
நூல்பிடித்தோடிய நேராய்
வரிசையான நாற்றுநடுகை
முளைக்குமென்ற எதிர்பார்ப்புப்
பொய்க்கவில்லை
கங்கும் கணையுமாக எங்கும் அரும்புகள்.
ஒருநாள் வந்து
உள்ளே புகுந்து பூவைத்துப் பாரும்.
குழியிருந்து கேட்கும் குரல்
பார்க்கும் விழி
துடிக்கும் உயிர்.
எவர் சொன்னது இவர்களை
இறந்து போனவரென்று?
எவர் சொன்னது
எலும்புமுக்கி எருவானாரென்று?
வெளியே வருவதில்லையேதவிர
குழிகளுக்குள்ளே இவர்களின்
இராஜாங்கமே நடக்கிறது.
கார்த்திகை இருபத்தியேழு
தேசத்துக்கு உயிர்ப்பெழுதும் நாள்.
சில்விட்டுப்போகும் நிலம்
பூக்கொண்டு நடப்போம் புனிதரிடம்
அருகணைந்து கல்லறை கழுவுவோம்
கண்ணீரால்.
நெய்விளக்கேற்றும் நேரம்
செல்வங்கள் விழிதிறப்பர்
செவி கேட்கச் சிரிப்பர்
மெனனமொழியில்
பெற்றமனம் குளிரப் பேசுவர்
அதில் ஆயிரம் அர்த்தங்கள் அவிமும்.
"மொழியாகி எங்கள் மூச்சாகி" என்று
என்புருக வழியும் பாடலில்
சிவிர்த்துப் போய்ச் சிலையாவோம்.
"பணிமுடித்து உறங்குகின்றோம்
மீதிவழி முன்செல்வீர்" என
தேவகுமாரரின் அசரீரி கேட்கும்.
எமக்கானது பூவல்ல
எமக்கானது சுடரல்ல
எமக்கானது இந்தப் பாலுமல்ல.
எமக்கானது விடுதலை
எமக்கானது தேசத்தின் விடிவு.
காற்றேறும் இந்தப் பேரொலியுடன்
கல்லறைகள் மூடிக்கொள்ளும்.
ஒளிபெறும் திசையில
பாதை தெளிவுறும்.
வாசல்கடந்து வெளியேவர

நிலம் விடிந்திருக்கும்.
எழுதும் வரிகளே உருக்கி கசியும்
கவிதை இவர்.
அடையாளமற்றிருந்த இனமொன்றின்
முகவரி இவர்.
விதி வலியதல்ல
வலியதே விதியாகிறது என
எழுதிய புதுவிதி இவர்.
பிறப்புக்கு இறப்பால் அர்த்தம் சொல்லி
சிறப்புற்ற சீவன்முத்தர்கள் இவர்கள்.
தலைசாய்த்து வளைந்தாடுவதே
வாழ்வெனக் கருதும்
நாணற்புகளிடையே
நிமிர்ந்தெழும் வழியுணர்த்தியோர்
இவர்கள்.
எப்படியென்றும்
எங்கணம் சாத்தியமானதென்றும் அறிய
நாளைய ஆய்வுக்காரர்களுக்காக
நடப்பட்டுள்ள
கல்வெட்டுக்கள் இவர்கள்.
நேற்று இருந்ததெனவும்
இடையில் இல்லாதழிந்ததெனவும்
மீண்டும் இன்று முளைத்ததெனவும்
சொல்லப்படும் இனமானத்தினதும்
விரத்தினதும் சொந்தக்காரர்கள்
இவர்கள்.
அறியப்பட்டனவாகவும்
அதிகம் அறியப்படாதனவாகவும்
கல்லறை கிடக்கும்
காலச்சாட்சிகள் இவர்கள்.
வீரத்தின் மணிமுடிதரித்து
ஒருகாலம் இப்படியும்
இருந்தோமெனச் சொல்லி
புதைக்கப்பட்ட
காலப்பெட்டகங்கள் இவர்கள்.
நாங்கள் படைகொண்ட பரம்பரை என
மீண்டும் நிறுவிய மருடர்கள் இவர்கள்.
சாவு வாழ்வின் முடிவல்ல
தொடக்கமுமாகவாமெனச் சொல்லி
வாழ்வுக்குப் புதிதான
வழிகாட்டிகள் இவர்கள்.
கார்த்திகை மாதத்தில் பூப்பதால்
மற்றவர்களில் இருந்து மாறுபட்டு
அதிசயமாய் விளைவதால்
கானகத்தில் கரைந்துவைவதால்
கழுத்தில் நஞ்சணிகவதால்
மஞ்சளும் சிவப்புமாய் மலர்வதால்
கார்த்திகைப்பூவே
மாவீரர்களுக்குக் கனகச்சிதமானது.
கார்த்திகைப்பூவே இவர்
இவரே கார்த்திகைப்பூ.
மாவீரர்நாள் கார்த்திகைப்பூ
பூத்திடும்நாள்.

- வியாசன் -

